

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2015

Núm. 6

Presidència de la Molt Honorable Sra. María Consuelo Huertas i Calatayud

Sessió celebrada dia 9 de setembre de 2015

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Declaració institucional sobre la crisi dels refugiats. 123

I. PREGUNTES:

1) Pregunta RGE núm. 5397/15, presentada pel diputat Sr. Baltasar Damià Picornell i Lladó, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a la prolongació de la línia de tren fins a Artà. 123

2) Pregunta RGE núm. 5399/15, presentada pel diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a atorgament de la nacionalitat catalana als ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears. 135

3) Pregunta RGE núm. 5400/15, presentada pel diputat Sr. Antonio Gómez i Pérez, del Grup Parlamentari Popular, relativa a la contractació del Sr. Juli Fuster. 124

4) Pregunta RGE núm. 5401/15, presentada pel diputat Sr. Álvaro Gijón i Carrasco, del Grup Parlamentari Popular, relativa a tarifa plana de 30 euros per als vols interilles. 125

5) Pregunta RGE núm. 5402/15, presentada pel diputat Sr. Gabriel Company i Bauzá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a declaracions del president del Consell Insular de Mallorca en relació amb els agricultors d'Extremadura. ... 126

6) Pregunta RGE núm. 5403/15, presentada pel diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a l'habilitació dels dues d'alba en el port de Ciutadella. 128

7) Pregunta RGE núm. 5404/15, presentada pel diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a quantificació de les actuacions de la Conselleria de Salut.	129
8) Pregunta RGE núm. 5408/15, presentada per la diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a compliment de la legalitat, rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 5436/15.	130
9) Pregunta RGE núm. 5425/15, presentada per la diputada Sra. Maria Montserrat Seijas i Patiño, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a pobresa energètica.	131
10) Pregunta RGE núm. 5427/15, presentada per la diputada Sra. Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a pla contra l'explotació laboral, rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 5437/15. (Ajornada).	132
11) Pregunta RGE núm. 5428/15, presentada pel diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a comissió d'experts sobre finançament autonòmic.	132
12) Pregunta RGE núm. 5429/15, presentada pel diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a col·legis concertats del Parc Bit, rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 5438/15.	133
13) Pregunta RGE núm. 5396/15, presentada pel diputat Sr. Xavier Pericay i Hosta, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a declaracions sobre la suposada oferta de nacionalitat catalana als balears.	136
14) Pregunta RGE núm. 5407/15, presentada pel diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a deute del Govern.	137
15) Pregunta RGE núm. 5405/15, presentada per la diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a contractació dels càrrecs de confiança.	138
II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 5035/15, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació amb el nomenament d'alts càrrecs i personal eventual, a tramitar pel procediment d'urgència.	140
III. PROPOSICIONS NO DE LLEI:	
1) Proposició no de llei RGE núm. 4488/15, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a suport a la continuïtat del Club Nàutic d'Eivissa.	145
2) Proposició no de llei RGE núm. 4223/15, presentada pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a modificació de la Llei 11/2014, de comerç.	151

LA SRA. PRESIDENTA:

Bon dia, senyores i senyors diputats, benvinguts a aquest nou període de sessions.

Declaració institucional sobre la crisi dels refugiats.

Els inform que els grups parlamentaris han fet arribar a aquesta presidència una proposta de declaració institucional sobre la crisi dels refugiats, conseqüentment la secretària primera procedirà a llegir la declaració.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Proposta de declaració institucional sobre la crisi dels refugiats.

Davant la forta reacció ciutadana i les mostres de solidaritat que estan sorgint per tot arreu, el Parlament de les Illes Balears se suma a les demandes de les entitats ciutadanes i de la societat civil i manifesta la seva profunda preocupació per la situació en què es troben ara mateix milers de persones que cerquen refugi a Europa mentre l'estat i les institucions responsables de protegir-los en virtut del dret dels refugiats no són capaços de trobar una resposta eficaç, digne i solidària en una crisi humanitària que dia a dia assoleix magnituds dramàtiques.

Segons dades de l'Alt Comissionat de les Nacions Unides per als Refugiats, ACNUR prop de 300.000 emigrants i refugiats ja han intentat arribar el 2015 a Europa a través de la Mediterrània, gairebé 3.000 persones han mort en l'intent, moltes són refugiats, incloent-hi famílies senceres que fugen de la guerra, la fam, les malalties o el terror.

Davant aquesta situació d'emergència el Parlament de les Illes Balears constata que el sistema europeu d'asil previst en el Reglament de Dublín de 2003 ha quedat manifestament superat arran de la guerra a Síria, la situació de caos a Líbia i la impunitat en què operen les màfies de persones, els procediments de salvament, acollida i tramitació de l'asil als països costaners i fronterers han quedat desbordats i a curt termini només una resposta solidària permetrà afrontar la situació actual de crisi humanitària atenent el compromís de la Unió Europea i dels estats membres amb els drets humans i en especial amb el dret al refugi.

En aquesta crisi és fonamental sumar forces i només amb la col·laboració entre la societat civil i les institucions públiques es podrà superar aquesta crisi que es preveu llarga i complicada.

El Parlament de les Illes Balears considera que les institucions europees haurien de replantejar les polítiques d'asil i de cooperació amb els països empobrits de la Mediterrània, tenint en compte el nou escenari global de conflictes i la problemàtica dels països costaners i fronteres que no poden acollir ni prestar assistència a l'allau de persones que estan arribant.

En aquests moments és necessari que tots els estats estiguin a l'alçada d'aquesta situació extrema i per això han d'assumir

que aquesta és una crisi global i excepcional a la qual s'haurien d'afrontar solidàriament amb mesures excepcionals i sempre d'acord amb les normes i els principis de drets humans.

El Parlament de les Illes Balears declara que l'assistència als refugiats és una qüestió de drets humans i que aquests són competència de totes les institucions a tots els nivells.

L'Estatut de les Illes Balears, en aquest sentit, assenyala a l'article 105 que els poders públics de les Illes Balears han de vetllar per fomentar la pau, la solidaritat, la tolerància, el respecte dels drets humans i la cooperació per al desenvolupament amb els països i les poblacions estructuralment menys desenvolupats amb la finalitat última d'eradicar la pobresa.

Per tot això, el Parlament de les Illes Balears:

1r. Encoratja el Govern espanyol i el Govern de les Illes Balears a demostrar el seu compromís i la seva solidaritat arran d'aquesta emergència humanitària i a acollir de forma solidària i responsable les persones refugiades que proposi la Comissió Europea.

2n. Dóna suport a les administracions locals que decideixin oferir la seva col·laboració per acollir refugiats de forma temporal en funció de les seves capacitats i insta a atendre'ls de forma digna, professional i responsable."

LA SRA. PRESIDENTA:

Es pot aprovar per assentiment.

Començam el primer punt de l'ordre del dia que correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 5397/15, presentada pel diputat Sr. Baltasar Damià Picornell i Lladó, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a la prolongació de la línia de tren fins a Artà.

Primera pregunta, RGE núm. 5397/15, relativa a la prolongació de la línia de tren fins a Artà, presentada pel Sr. Baltasar Damià Picornell i Lladó del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Diputat Baltasar Damià Picornell.

EL SR. PICORNELL I LLADÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, després de més de quatre anys de la paralització de les obres del tren de Llevant Manacor-Artà i amb la gran inversió que hi ha feta amb una infraestructura ara convertida en una via verda, llegíem aquí a l'estiu a la premsa: "No hi haurà grans projectes, el tren d'Artà queda apartat", titular que nosaltres i alguns grups no vàrem entendre, esperem que aquest govern no estigui en la mateixa línia del manteniment d'aquesta que volia fer l'anterior govern.

La part forana de l'illa com tots i tots sabem té un greu problema de mobilitat amb el transport públic i el tren és una

demanda de la societat de la part forana a causa de la poca flexibilitat d'horaris en el transport públic, el que implica sempre acabar agafant el cotxe, amb el que comporta: embotellament de trànsit, accidents, més morts a les nostres carreteres i sense parlar de la contaminació.

Des del Grup Parlamentari Podem no hem entès per què en algun moment s'ha arribat a dir "no" al projecte del tren de Llevant, ni sobre la base de quin motiu no es volia portar a terme, malgrat això aquestes darreres setmanes hem llegit que el Govern no hi renuncia, així que ens agradaria que ens ho ratifiqués.

Per tant, té previst la seva conselleria de Territori, Energia i Mobilitat prolongar la línia existent de Manacor fins a Artà durant aquesta legislatura?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Joan Boned i Roig):

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia a tots, diputats i diputades, en aquest primer ple d'aquest període. Sr. Diputat, perquè quedi clar i perquè ja ens estalviem males interpretacions i més dubtes: sí és intenció d'aquest govern executar el projecte de tren fins a Artà.

Dit això i -repetesc- per evitar interpretacions, vull recordar uns fets claríssims, a ningú no se li escapa, i a vostè sé que tampoc, quina situació econòmica tenim en aquests moments, idò, situació econòmica general i situació econòmica amb la qual ens hem trobat als pressuposts, a les arqués d'aquest govern, que limiten clarament la capacitat d'execució de segons quines propostes, per tant dins aquesta situació ens veiem obligats a prioritzar determinats projectes i el que vàrem dir en el seu moment no va ser "no" a aquest projecte, vàrem dir que no seria el primer, perquè entenem que n'hi ha un que és prioritari i necessari a més abans d'executar aquest segon que és el tren a Artà, i és electrificar tota la xarxa actual.

Per tant, com a prioritat, en primer lloc, electrificar, després de fer això sí, la següent prioritat és el tren a Artà. Per tant, tenim intenció dins aquesta legislatura de sí poder tirar endavant aquest projecte, projecte per un altre costat... podríem ja amb més facilitat poder executar si no ens haguéssim trobat una absoluta deixadesa de funcions per part de l'anterior govern quant a reclamacions dels drets i necessitats que té aquesta comunitat autònoma, entre aquestes en matèria d'infraestructura, de tren, va fer que ningú d'aquest govern no es preocupàs per reclamar de Madrid allò que ens correspon com a comunitat autònoma i que a més a més teníem signat per via de convenis, l'únic que s'ha de fer és reclamar del ministeri el compliment de convenis escrits i específics.

Per tant, aquesta és la primera feina que farem des de la conselleria, intentarem convèncer el ministeri que és el que ens toca, que és el que volem i tenint aquests fons podrem fer front

a l'electrificació en primer lloc i al projecte del tren a Artà després immediatament i, si es donàs el cas, simultàniament, també estaria bé.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vol fer ús de la paraula...? No.

Bé, idò continuam amb la següent pregunta.

La segona pregunta és... l'hauria de respondre el Sr. Marc Pons que en aquest moment per qüestions alienes a ell no hi pot ser, arribarà un poc més tard.

Per tant, d'acord amb l'article 73.1 es proposa alterar l'ordre en el sentit de passar la segona pregunta al darrer lloc de les preguntes. Si ningú no hi té cap objecció... idò prosseguirem amb la tercera pregunta.

I.3) Pregunta RGE núm. 5400/15, presentada pel diputat Sr. Antonio Gómez i Pérez, del Grup Parlamentari Popular, relativa a la contractació del Sr. Juli Fuster.

RGE núm. 5400/15, relativa a la contractació del Sr. Juli Fuster, presentada pel Sr. Antonio Gómez i Pérez, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el diputat Sr. Antoni Gómez i Pérez.

EL SR. GÓMEZ I PÉREZ:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Señoras y señores diputados, miembros del Govern, muy buenos días a todos. Sr. Vicepresidente del Govern, en la pasada legislatura el entonces conseller Carlos Delgado contrató a la que entonces era su novia como asesora, la Sra. Reynés ya trabajaba o tenía una plaza en el Consorcio de la Playa de Palma, la idea del Sr. Delgado era amortizar la plaza del consorcio y desde la Conselleria de Turismo poder gestionar las dos plazas y con un sueldo menor. Creo o consideramos que la propuesta del Sr. Delgado era beneficiosa para la administración.

Ustedes, los grupos que hoy dan apoyo al Gobierno criticaron esta medida, aquí están los recortes de prensa de aquel momento, dicen: "PSIB y PSM piden la dimisión de Delgado por contratar a su pareja como asesora".

En estos momentos, la Sra. Consellera de Salud no ha contratado a su novio, sino a su marido, y no como asesor, sino para dirigir la empresa más importante pública de las Islas Baleares.

Sr. Vicepresidente del Govern, me gustaría que usted me aclarara qué diferencias ve entre la contratación entonces de la Sra. Reynés y la de ahora del Sr. Juli Fuster.

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Sí, Sr. Gómez, li respondré el mateix que vaig respondre als mitjans de comunicació. Quan em varen fer la pregunta sobre la contractació de Sr. Juli Fuster a ib-salut els vaig dir: "Efectivament, jo vaig advertir, vaig comentar que aquest podia ser un nomenament criticat per la vinculació familiar òbvia entre la Sra. Consellera de Salut i el Sr. Juli Fuster", però és evident que en aquest cas tant el compromís amb el canvi que té el Sr. Juli Fuster com la seva preparació justificaven més que sobradament que pogués ser contractat com a representant de l'ib-salut, i evidentment per tant crec que no hi ha cap dubte ni un sobre que la contractació respongui a un cas de nepotisme. La preparació i el currículum del Sr. Juli Fuster l'avalen suficientment.

EL SR. GÓMEZ I PÉREZ:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Le recuerdo que la Sra. Reynés era experta en comunicación y además habla cinco idiomas, que para trabajar en la Conselleria de Turismo no está nada mal. Creo más bien, Sr. Vicepresidente, que ustedes lo que sucede es que cuando están en la oposición dicen un cosa, y cuando están en el Gobierno hacen otra. Y desde luego lo que nos está quedando meridianamente claro con la política de contrataciones de este gobierno es que los mejores para trabajar en la administración pública no están entre los 1.100.000 ciudadanos censados en esta comunidad autónoma, sino entre los familiares y amigos de los miembros del Gobierno y allegados.

Y en relación a la contratación del Sr. Juli Fuster, desde luego si nos atenemos a las declaraciones que ha hecho la Sra. Presidenta a los medios en el sentido de que el Sr. Juli Fuster tenía que ser director del ib-salut, no sabemos quién nombró a quién, si la Sra. Consellera a su marido o el Sr. Juli Fuster a la consellera, y desde luego han provocado ustedes también una situación inédita en esta comunidad autónoma, y es que los acuerdos del consejo de dirección del ib-salut podrán trasladarse al comedor de la Sra. Consellera.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Sí. A part de les brometes que pugui fer el Sr. Gómez sobre la relació familiar, el Sr. Juli Fuster ha estat director general del Servei de Salut, director general de Planificació i Finançament de la Conselleria de Salut, ha estat subdirector a GESMA, ha estat vicepresident del patronat de la Fundació de Manacor i de Son Llàtzer, ha estat subdirector mèdic d'Atenció Primària, cap

de gabinet tècnic, president de la Comissió d'Investigació, a part de la seva experiència professional com a metge.

Jo li recordaria una cosa: si vostè està tan tranquil i tan segur de la contractació que va fer el Sr. Carlos Delgado de la seva parella, per què finalment la parella del Sr. Carlos Delgado va acabar dimitint? I, per altra banda, també m'agradaria saber si el seu criteri és el mateix que abans o no, perquè casos de llistats de familiars col·locats per l'anterior gabinet del Sr. Bauzá, n'hi havia d'incomptables. Ara pareix que sí que vostè critica aquesta situació; bé, són vostès que han d'aclarir, per tant, si aquest és el criteri que segueixen o no segueixen.

Jo ja li he dit que efectivament vaig reconèixer que podia ser objecte de crítica per la seva vinculació familiar, però també tenia clar que el Sr. Juli Fuster, independentment de qui fos familiar, lògicament amb tota la seva experiència i els càrrecs que havia ocupat ningú no li pot discutir que pugui ser el director de l'ib-salut.

Moltes gràcies.

I.4) Pregunta RGE núm. 5401/15, presentada pel diputat Sr. Álvaro Gijón i Carrasco, del Grup Parlamentari Popular, relativa a tarifa plana de 30 euros per als vols interilles.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quarta pregunta, RGE 5401/15, relativa a tarifa plana de 30 euros per als vols interilles, presentada pel diputat Sr. Álvaro Gijón i Carrasco, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el diputat Sr. Álvaro Gijón.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

Gracias, Sra. Presidenta. Señoras y señores diputados, la pregunta es bien sencilla, no perderé demasiado tiempo. ¿Cuándo tiene pensado el Gobierno poner en marcha la tarifa plana de los 30 euros para los vuelos interislas? Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Joan Boned i Roig):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, vostè sap perfectament que per fer això és necessària la col·laboració i participació del Govern de Madrid. Tenim sol·licitada una reunió, aviat podrem parlar amb la ministra corresponent, i a partir d'aquí establim un programa de feina i podrem determinar segurament quan podrà ser efectiva aqueixa proposta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vol fer ús de la paraula el Sr. Gijón? Té la paraula.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

Gracias, Sra. Presidenta. Gracias, Sr. Conseller. Bueno, ahora ya no estamos en la campaña electoral, ahora ya estamos gobernando, ahora hay que hacer efectivas estas propuestas y convendría que nos dejáramos de improvisación.

Nadie evidentemente puede estar en contra de una tarifa plana de 30 euros, a cualquiera de las personas que estamos aquí presentes y a cualquiera de los usuarios del vuelo les parecerá una idea magnífica. A mí me llama la atención la tarifa de los 30 euros. Me gustaría saber en su momento si ha habido algún tipo de estudio que justifique que tiene que ser 30 euros; no sé si los 30 euros es la relación que hay de un viaje en AVE desde Burgos a Salamanca, o un viaje en autobús desde Madrid a Córdoba. Convendría que tuviéramos claro en base a qué, y, sobre todo y muy importante, convendría saber si esa tarifa de 30 euros, tarifa plana que, ya le digo, en el caso de que ustedes lo consigan evidentemente estaremos a favor y se lo aplaudiremos, no va a evitar o no va a provocar que se puedan producir bajas en las frecuencias de los vuelos, porque evidentemente cuando ustedes saquen a concurso esa línea se tendrá que presentar una compañía y puede ser que deje de ser rentable para el resto de las compañías, no sea que con las prisas y con las ganas de quedar bien con una tarifa plana de 30 euros consigamos el efecto contrario y no tengamos las frecuencias que son necesarias para precisamente promocionar los vuelos entre islas.

Por tanto convendría, y nos prestamos para el momento en que sea oportuno, poder sentarnos para estudiar cuáles son las posibilidades de que eso, más allá de que evidentemente lo tenga que pagar... o la colaboración tenga que venir de Madrid, podamos llegar a un consenso y a un acuerdo que de verdad sea efectivo para mejorar la conexión entre las islas que es tan necesaria.

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Joan Boned i Roig):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, miri, vostè sap que les coses es fan fent feina. Nosaltres portam aquí 60 dies. El que és curiós és que vostè ara em reclami, als 60 dies, allò que vostès en quatre anys no varen saber fer. Comencem a posar cada cosa al seu lloc.

I estic d'acord que si és possible hem de treballar conjuntament, hem de buscar la millora per a tots els ciutadans, per a tots els usuaris, i si la participació fins i tot del Grup Popular pot ajudar perquè Madrid sigui més comprensiu davant les necessitats d'aquestes illes, endavant, no es preocupi.

Però hi ha coses que crec que causen una certa alarma innecessària, perquè quan vostès parlen d'això, de pèrdua de freqüències, parlen fins i tot de possible..., per posar en perill l'actual sistema de descompte de residents... Vostès tot això ho

han dit. Jo crec que no és aquesta la via, vostè sap perfectament que quan negociem amb Madrid ho farem de manera que els usuaris d'aquestes illes tinguin els millors avantatges, no serà per empitjorar; negociar per empitjorar és absurd i no té cap sentit.

I quant a en què es basa aqueixa tarifa de 30 euros, hi ha estudis avançats que ja s'han anat fent, i jo crec que vostè com a (...), que ja porta ja molts d'anys en el Partit Popular i ocupant càrrecs públics, recordarà que vostès mateixos maneaven uns informes que deien clarament què era, i no eren de 30 euros, vostès maneaven informes de 27 euros perfectament justificats. Si 27 euros estaven justificats, 30 potser també ho serien, d'acord?

I.5) Pregunta RGE núm. 5402/15, presentada pel diputat Sr. Gabriel Company i Bauzá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a declaracions del president del Consell Insular de Mallorca en relació amb els agricultors d'Extremadura.

LA SRA. PRESIDENTA:

Cinquena pregunta, RGE 5402/15, relativa a declaracions del president del Consell Insular de Mallorca en relació amb els agricultors d'Extremadura, presentada pel diputat Sr. Gabriel Company i Bauzá, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el diputat Sr. Gabriel Company i Bauzá.

EL SR. COMPANY I BAUZÁ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Abans de tot, i per començar la meva intervenció, voldria que quedàs molt clar que nosaltres estam totalment d'acord que necessitam una millor finançació, sense cap dubte, un millor sistema de finançament. Una altra cosa és la manera peculiar que ha tengut el president del Consell de Mallorca de demanar-lo, i crec que ho ha fet amb unes declaracions que han ocasionat uns titulars que no ens agraden gens a ningú. Escoltar com el responsable del PSOE de Càceres diu pallasso al nostre president del Consell de Mallorca ens fa molt poca gràcia; o que el president d'Extremadura, també del PSOE, sigui capaç de dir que sobra gent com en Miquel Ensenyat. Tot això és als titulars dels diaris.

Per tant voldríem fer una pregunta al Sr. Conseller de Medi Ambient, Agricultura i Pesca, a veure si està d'acord amb les declaracions del president del Consell Insular de Mallorca sobre els agricultors d'Extremadura.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Sra. Presidenta, diputats, diputades, molt bon dia. Moltes gràcies, i és un honor ser aquí i fer avui la meva primera intervenció.

Sr. Company, aquest conseller aquest estiu s'ha dedicat, com vostè bé coneix, a la campanya d'incendis, que afortunadament ha estat oportuna; ens hem dedicat a lluitar contra la sequera a Eivissa; ens hem dedicat a temes que ens afecten. I vostè és bon coneixedor dels reptes que té l'agricultura a les Illes Balears. Per tant una persona del seu coneixement m'estranya que a la primera oportunitat que té per demanar-me, per interpel·lar-me, per controlar la meva gestió en temes agraris, faci una pregunta sobre el president del Consell de Mallorca a unes declaracions que va fer a uns mitjans, i de fet aquest debat es produirà demà al consell, on toca. Vull dir que aquí vostè la seva tasca és fiscalitzar-me a mi i demanar-me explicacions per la meva gestió en temes agraris, especialment, que és el que a vostè sempre li ha agradat més.

Aquest conseller s'ha dedicat aquest estiu a treure la línia de modernització de les explotacions agràries; s'ha dedicat també a atreure el suport de les marques de qualitat i de les DO; s'ha dedicat, i aviat sortirà, a la línia d'innovació, temes que vostè coneix perfectament i que vostè sap, que hi va fer feina, i que aquest conseller ha seguit fent feina. Per tant aquest conseller s'ha centrat en la seva tasca, que és la dignitat dels pagesos i fer feina per als pagesos de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Company.

EL SR. COMPANYY I BAUZÁ:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Supòs que qualche vegada li diran, perquè ens ho deien a nosaltres, que vostè no ens ha de dir el que hem de demanar, però, bé, jo no ho faré perquè crec que vostè és bon al·lot i ens duim relativament bé. Per tant..., però em preocupa...

(Remor de veus)

...em preocupa, Sr. Conseller, que pensi que jo no sé per què li faig la pregunta.

La setmana passada vostè va estar assegut a una conferència sectorial a Madrid, i allà ja hi té un enemic, i quan vostè hagi de demanar coses no convé que n'hi tengui cap, d'enemic assegut, perquè aqueix enemic alinea altres amics seus, i ho dic precisament en benefici seu, per ajudar-lo. El seu company de partit i de poble li ha fet un mal favor, amb aqueixes declaracions, li ha fet un mal favor, i el primer tren que li ha passat per davant -no hi dic pel tren d'Artà del Sr. Boned, que ja se li ha descarrilat abans de partir- ho dic perquè el primer tren que li ha passat per davant ja no hi ha pogut pujar. Hi ha pagesos de llet, productors de llet, que tenen ajudes que vostè no ha estat capaç de dur-ne cap ni una a Balears perquè no té aqueixes complicitats; bé, jo crec que també és per inexperiència, però és normal. El que passa és que vostè no té aqueixa complicitat.

Què em preocupa, Sr. Conseller? Em preocupa que efectivament les declaracions de Miquel Ensenyat, president del Consell de Mallorca, li han complicat molt la vida, a vostè, i em preocupa més encara que vostè no ho vegi, això que li ha

passat, em preocupa més perquè si no, no sabrà jugar dins aqueix joc que és aconseguir coses per a les Illes Balears.

Miri, li ho torn repetir, haver d'escoltar que diuen pallasso al nostre, al meu president del Consell de Mallorca no em fa cap gràcia ni una, i això li ho han dit els seus companys de viatge, els seus companys de govern, i des d'aquí no l'han defensat, no l'han defensat, al Sr. Ensenyat, l'han deixat que li pegassin. Això no està bé, i vostè tindrà problemes d'aquí endavant perquè maldament siguin del seu propi partit o no, o del PSOE, allà cadascú defensa allò seu...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Company, el seu temps s'ha esgotat.

EL SR. COMPANYY I BAUZÁ:

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Miri, Sr. Company, com li he dit la meva preocupació és la dignitat del sector agrari. Com vostè ha dit, bé és, hem de rompre tòpics, i ja està bé que a Madrid tinguin el tòpic que aquesta és una comunitat rica, que tots som milionaris i que tot ens va bé. Vostè és prou conscient que hem de rompre aquests tòpics, que hem de lluitar contra la insularitat. La seva ministra del Partit Popular, la Sra. Tejerina, ens està insultant una altra vegada no reconeixent la insularitat, és a dir, prepara unes ajudes al sector lleter que el que fan és tornar a marcar un preu de venda, no va als costos de producció, i vostè sap bé que aquí és on està (...). Quan parlem d'insularitat parlar d'això, de finançament, parlem de justícia, i la Sra. Tejerina, del seu partit, està tornant enrere els temes d'insularitat, no té aquesta (...).

I vostè, Sr. Company, vostè en el 2012 va fer aquesta publicació, *SOS -essa o essa- agricultura de les Illes Balears*, reconeixent, comparant les dades econòmiques de les Illes Balears, de l'Estat espanyol i de la Unió Europea, on diu que els problemes de finançament són claus, on diu que els problemes d'insularitat són claus, i la seva ministra, la ministra del seu partit està passant olímpicament d'aquesta publicació.

I evidentment tenim un problema de finançament en aquesta comunitat, i si seguim l'Estat espanyol tractant la comunitat de les Illes Balears amb aquest estil haurem de fer una altra publicació: SOS educació, SOS sanitat, SOS Illes Balears.

I.6) Pregunta RGE núm. 5403/15, presentada pel diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a l'habilitació dels ducs d'alba en el port de Ciutadella.

LA SRA. PRESIDENTA:

Pregunta RGE núm. 5403/15, relativa a l'habilitació dels ducs d'alba en el port de Ciutadella, presentada pel diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el diputat Sr. Antoni Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Ciutadella des de sempre ha reivindicat poder tenir unes infraestructures portuàries el més amples, modernes i amb la màxima capacitat possible, i a rel d'açò es va construir un dic exterior en el port de Ciutadella. I, clar, a partir d'aquí s'obre la possibilitat de donar-li més contingut i més capacitat operativa, i és per açò que des de fa uns quants anys Ciutadella ha anat reivindicant per a aquesta millora la instal·lació d'uns ducs d'alba on es puguin acollir vaixells d'una major eslora i creuers.

Arran d'una entrevista de l'alcaldeessa de Ciutadella, na Joana Gomila, es va manifestar que l'Ajuntament de Ciutadella, o almenys l'alcaldeessa, no estava d'acord amb aquesta instal·lació dels ducs d'alba del port de Ciutadella. Allà van saltar totes les alarmes. El conseller de Territori, el Sr. Joan Boned, no va resoldre aquests dubtes; encara més, en va posar més, de dubtes, va posar més ambigüitat a aquesta situació. De fet els diaris n'anaven plens: "*El Govern buscarà un acuerdo con Ciutadella sobre los duques de alba*", quan aquest acord ja hi és, i de sempre; "*el conseller Joan Boned anuncia que en septiembre se reunirá con los implicados para abordar el tema*", quan aquest tema ja estava resolt; "*el Govern revisa en estos momentos el concurso para la construcción de los duques de alba en Ciutadella*", quan açò ja està en marxa i està a punt d'adjudicar.

Davant tanta indefinició volem demanar al Govern què pensa fer amb els ducs d'alba previstos i pendents d'adjudicació, i què pensa fer amb els 2,7 milions d'euros pressupostats i que estaven destinats a aquesta inversió.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Joan Boned i Roig):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Camps, vostè sap perfectament que efectivament estam parlant d'un projecte que no és nou, estam parlant d'un projecte que ja ve de bastants anys enrere, i crec que en qualsevol cas, per simple respecte institucional, aquest govern i qualsevol altre govern ha de, en primer lloc, intentar arribar a un consens entre les administracions a l'hora d'executar infraestructures, sobretot si tenen un elevat cost com

és aquest. I la resposta que s'ha donat als mitjans de comunicació per part d'aquest conseller ha estat que gestionarem la infraestructura i el projecte conjuntament amb l'Ajuntament de Ciutadella, que és el que té aquest port en el seu municipi, i així ho farem.

Altra cosa és que la coincidència d'intencions o d'idees entre el seu grup i l'actual govern de Ciutadella siguin o no les mateixes, però ja ho veurem. Miri, vostè sap perfectament que jo dilluns que ve som a Ciutadella i parlarem amb l'equip de govern, parlarem d'aquest problema, parlarem d'altres, i a partir d'aquí determinarem què hem de fer. El que hem de fer és prioritzar que les inversions que fa aquest govern són aquelles que siguin realment necessàries i que puguin resoldre problemes. Fer inversions que no resolguin problemes no és la intenció d'aqueixa conselleria.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Boned, Ciutadella ja s'ha pronunciat a favor dels ducs d'alba. En dos plenaris de l'Ajuntament de Ciutadella es va acordar demanar aquesta inversió, en dos plenaris. El seu grup de l'Ajuntament de Ciutadella, el Grup Socialista, ja ha dit que també estava a favor dels ducs d'alba; la majoria de l'actual ajuntament de Ciutadella està a favor dels ducs d'alba. Què espera, Sr. Boned, per dir que sí als ducs d'alba? No doni aquesta punyalada, açò serà una punyalada, a l'Ajuntament de Ciutadella; serà una punyalada a tots els ciutadellencs i serà una punyalada al futur de Ciutadella.

Els ducs d'alba són imprescindibles per al port de Ciutadella, són imprescindibles per a Ciutadella, per al futur de Ciutadella i per tenir una major capacitat operativa el port de Ciutadella i per tenir els creuers que puguin venir i per poder tenir uns vaixells de major eslora. Vostè, Sr. Boned, ha dir un sí avui aquí en aquest plenari, ha de dir que sí a Ciutadella i ha de dir sí als ducs d'alba.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Joan Boned i Roig):

Gràcies, Sra. Presidenta. Em sap greu dur-li la contrària, Sr. Camps. No serà vostè que digui a aquest conseller què ha de dir, ja ho decidiré jo, o en qualsevol cas seguiré el consell de la resta de l'equip de govern i d'aquells grups parlamentaris que ens donen suport, no serà vostè.

Però, miri, aniré pel seu darrer dramatisme, al qual ja ens té acostumats -n'hi haurà que no el coneixen, amb mi ja ens

coneixem, Sr. Camps-, i li diré que quan em parla de punyalada hauria de recordar qui va donar la primera punyalada en tot això. Li dic que aquest era un projecte antic, un projecte que no era el que estam parlant ara, i vostè ho sap, o ho hauria de saber. Vostè sap que el projecte original partia no de dos ducs d'alba sinó de cinc ducs d'alba, que realment era efectiu a l'hora de resoldre el problema. Qui va modificar el projecte?, vostès; qui va pegar la primera punyalada al poble de Ciutadella?, vostès; per què modificaren aquest projecte?, perquè es volien marcar punts dient "ara reduïrem despeses". Però què feren en quatre anys?, res, reduir el projecte i no executar-lo, i esperar al darrer moment per dir "ara la patata calenta la té aquest govern".

No, senyor, nosaltres farem feina però la farem de manera clara, i no intentarem enganyar ningú, i molt menys el poble de Ciutadella, cosa que sí han fet vostès des del primer dia.

I.7) Pregunta RGE núm. 5404/15, presentada pel diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a quantificació de les actuacions de la Conselleria de Salut.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setena pregunta, RGE 5404/15, relativa a quantificació de les actuacions de la Conselleria de Salut, presentada pel diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el diputat Sr. Vicent Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, des que la consellera de Salut ha pres possessió del seu càrrec ha anat fent declaracions i manifestacions de futur, com la implantació universal de la tarja sanitària o document temporal; obrir centres de salut a les tardes; hores extres hospitalàries, peonades per a l'eliminació de les llistes d'espera; una facultat de medicina en un any; la recuperació dels drets professionals, com la mateixa consellera va definir; la creació a totes les illes de centres sociosanitaris, etc.

És a dir, bones intencions i no dir no a res, i al mateix temps demanant comprensió i un major pressupost sanitari. Clar, perquè tot això té un cost i també té un temps d'implantació. Sra. Consellera, podem saber el cost econòmic i la programació de totes aquestes actuacions que ha dit que posaria en marxa?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Bon dia a tots. Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, efectivament el cost econòmic de les mesures que pensam prendre i que s'han de planificar es pot saber d'una manera fàcil. El que no es pot saber tant fàcilment és el cost social de les pèrdues de drets de tota la població de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, m'agradaria que em donàs una contestació al que pregunto. Ja tindrem oportunitat de debatre aquest assumpte que ha plantejat vostè.

Aquesta contestació l'únic que demostra és un desconeixement de xifres. Vostè ha dit coses i no les ha quantificat, i això és preocupant. Sra. Consellera, si a aquest cost, que vostè desconeix, hi afegim el dèficit que diu que ha trobat, més el programa sanitari del seu pacte amb Podemos, o Podem, que és eliminació del copagament de tot tipus i establir mesures antiprivatitzadores, com posa el pacte que han de fer, encara que vostè ja ha dit que mantindrà la col·laboració amb les clíniques privades -veurem aquesta incongruència com es resol-, Sra. Consellera, té un problema. Aquesta comunitat autònoma té un problema. No sabem realment què volen fer i no sabem el que costa el que diuen que faran.

La Conselleria d'Hisenda sí ha fet una previsió de nous ingressos. Va dir que segons pareix 190 milions d'euros el 2017, dels quals ja en parlarem si els veim, però avui, avui mateix, no garanteix el pagament, per exemple, de la carrera professional dels serveis generals i de sanitat el proper 1 d'octubre. Per què?, perquè han de prioritzar despeses, ja s'ha comentat aquí, priorització de despeses. Quantes de les seves actuacions quedaran endarrerides per haver de prioritzar despeses, Sra. Consellera?

Els recursos són finits i escassos en relació amb els avanços sanitaris que s'introdueixen dins el sistema progressivament. No planificar i no quantificar pot suposar la impossibilitat de donar cobertura a altres necessitats sanitàries, quan ho faci; quan sapiguem...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Serra, el seu temps ha acabat.

EL SR. SERRA I FERRER:

En aquests casos...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, Sra. Presidenta. Efectivament hi ha mesures que tenen un cost econòmic elevat, altres que no en tenen i altres

que poden suposar un estalvi, com és retornar el dret a la sanitat universal als immigrants en situació irregular. I no ho deim nosaltres, ho diu en un estudi recent, de la setmana passada, l'Agència Europea de Drets Fonamentals: és molt més barat, molt més, atendre aquestes persones d'una manera regular que fer-ho a urgències, com es feia fa molt poc.

Per altra banda tenim una situació..., una mesura que té un cost important és que tenim una situació de llistes d'espera, com ja saben, realment preocupant, molt, molt preocupant. Tenim moltes persones per sobre de sis mesos per esperar una intervenció quirúrgica i més d'un any esperant una intervenció quirúrgica. Idò sí, ho hem quantificat i ho hem prioritzat; en aquests moments per a nosaltres és una prioritat que aquesta gent no esperi més i poder començar a fer aquesta activitat extraordinària. Això té un cost aproximat d'1 milió d'euros.

Per altra banda ens preocupen les persones, i aquestes persones, darrere cada una de les persones que estan en llista d'espera, hi ha una família, hi ha una feina, que no poden atendre, que no poden atendre per la seva situació de malaltia. Per tant per a nosaltres aquesta és una prioritat.

Quant als professionals, una mesura que té un cost molt, molt petit, i que els professionals demanen, és un concurs de trasllats. És un acord de mobilitat i és una estabilització de la seva feina. Tenim 14.500 professionals dels quals la meitat són eventuals o interins i ens demanen estabilitat, i fer una oferta pública d'ocupació no suposa un cost extraordinari. Vostès no han acabat l'oferta pública que varen començar el 2009; en desconeixem els motius; l'acabarem i en farem una de nova.

En qualsevol cas aquest govern fa dos mesos que ha començat, aquesta legislatura fa dos mesos que ha començat, i jo el que li puc dir és que tenim la sort de tenir un govern que prioritza les polítiques socials, les polítiques d'educació, les polítiques de salut, i que sempre trobarà una mà estesa per cercar les millors solucions en aquesta conselleria per (...)...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Gómez, el seu temps s'ha esgotat.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

I.8) Pregunta RGE núm. 5408/15, presentada per la diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a compliment de la legalitat, rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 5436/15.

Vuitena pregunta, RGE núm. 5408/15, rectificada mitjançant l'escrit RGE 5436/15, relativa a compliment de la legalitat, presentada per la diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la diputada Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Bon dia, Sra. Presidenta. La nostra pregunta és com té previst el Govern garantir els drets lingüístics dels alumnes. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sra. Diputada, aquest govern a dia d'avui i mirant tot el que consta dins la Conselleria d'Educació, no hi ha cap reclamació per part de cap estudiant respecte del que vostè està demanant. En qualsevol cas hi ha dues demandes de dos estudiants que demanen canviar de centre perquè hi hagi una atenció més en castellà, i això és el que es farà.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Sr. Martí March, Ciudadanos cree en una escuela donde cada niño se encuentre a gusto, tranquilo y valorado, y eso sólo se consigue en una escuela donde no exista la discriminación, en una escuela donde todos los niños tengan los mismos derechos que les da garantía de tener la igualdad de oportunidades. Y en esos derechos es donde se incluyen los derechos lingüísticos.

La lengua es muy importante en el aprendizaje del alumno, porque enlaza todo su vocabulario y toda su experiencia con todo lo que se aprende en la escuela, y ese poder enlazar es lo que hace que el aprendizaje sea exponencial. Además la lengua también es un factor de proximidad del alumno y del maestro. Creemos que en los centros públicos en un estado de derecho, en un territorio donde existen dos lenguas, el colegio tiene que ofrecer la oportunidad a los niños de poder estudiar en aquella lengua donde se encuentren más a gusto, donde aprendan más y mejor. Si en un territorio bilingüe la educación es sólo en una de las dos lenguas los alumnos a los que no les coincide con su lengua la escogida por el gobierno tienen una gran desventaja en el desarrollo con respecto a sus compañeros; se crea un sistema escolar basado en la discriminación y en la desigualdad.

Por lo tanto el modelo lingüístico de inmersión obligatoria en catalán al que lleva el decreto de mínimos genera discriminación y desigualdad. Por eso es anticonstitucional, por eso es ilegal y ustedes lo saben, no sólo porque lo dice la ley sino porque además ya hay sentencias que avalan dicha inconstitucionalidad, tanto del Tribunal Superior de Justicia como del Tribunal Constitucional. Cumplan la ley, Sr. March, cumplan la ley. No sé cómo se puede defender de una manera orgullosa un sistema escolar basado en la discriminación y en la desigualdad de los alumnos.

Hoy muchísimos padres se sienten impotentes ante la imposibilidad de encontrar un centro público donde sus hijos puedan aprender a leer y a escribir en castellano, y tener después una enseñanza bilingüe en exquisita igualdad entre las dos lenguas oficiales. Desde este parlamento Ciudadanos Partido de la Ciudadanía quiere dar su apoyo a toda la comunidad educativa que cree en el interés superior del niño, y que cree en que todos los derechos han de ser aplicados para todos los niños sin excepción. En un territorio bilingüe la enseñanza pública ha de ser bilingüe en aras de la libertad del individuo, de la igualdad de derechos y oportunidades entre los alumnos, y del libre desarrollo de la personal del niño.

Sr. Martí March, cumpla con las leyes, porque las leyes son...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

...garantía de los derechos del ciudadano. En...

(Es torna a sentir el timbre de tall del micròfon)

LA SRA. PRESIDENTA:

Su tiempo ha acabado. Té la paraula el Sr. Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Sra. Ballester, aquest conseller sempre complirà la llei, no perquè realment sigui obligatori, perquè és el que pensa en tots els sentits. Per tant, lliçons sobre complir la legalitat, ni una.

En segon lloc, aquest govern, aquest conseller d'Educació té clar evidentment que els estudiants de les Illes Balears quan surten del sistema educatiu han de tenir els coneixements adequats en català i en castellà i en una tercera llengua i aquest és el nostre objectiu, i a partir d'aquí, el nostre model lingüístic, que partirem evidentment del decret de mínims, és possibilitar que cada centre tenguí la capacitat real de poder dur a terme el seu projecte lingüístic, d'alguna manera un projecte lingüístic que doni empara tant als centres que fan immersió com als centres que no en fan i que d'alguna manera siguin avaluats per tal de veure realment si els estudiants adquireixen les competències en català i en castellà, si no les adquireixen evidentment és un projecte que cal ser modificat.

Per tant, aquesta és la posició d'aquest govern, d'aquesta conselleria d'Educació i dins aquest camí ho plantejarem, però li diré alguna cosa més, Sra. Ballester, en aquests moments jo voldria que vostè fes una immersió de realitat, una immersió de realitat educativa a les escoles de les Illes Balears, que parlàs amb els directors, que parlàs amb els professors, que parlàs amb els pares i les mares, que vegi quina és la realitat que tenim a les escoles, de deteriorament de les condicions d'ensenyança, de ràtios que han pujat durant aquesta legislatura, de professors que han baixat, aquest per a nosaltres és l'autèntic problema i a partir d'aquí la nostra feina serà que els estudiants de les Illes Balears tenguin les màximes competències en català, en castellà i una tercera llengua i una quarta llengua i en altres matèries que realment cal tenir per poder adoptar o per donar resposta als reptes de futur.

Aquesta és la nostra proposta i en aquest sentit jo li deman que realment faci aquesta immersió de realitat perquè segur que s'endurà algunes sorpreses que des de la seva òptica en aquests moments vostès no tenen.

Moltes gràcies.

I.9) Pregunta RGE núm. 5425/15, presentada per la diputada Sra. Maria Montserrat Seijas i Patiño, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a pobresa energètica.

LA SRA. PRESIDENTA:

Novena pregunta, RGE núm. 5425/15, relativa a pobresa energètica, presentada per la diputada Maria Montserrat Seijas i Patiño del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula la diputada Montserrat Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

En el marco de *Els acords pel canvi* el Govern se comprometió a hacer efectivas las medidas de rescate ciudadano dentro de los cien primeros días. En Baleares hay más de 60.000 personas que se han visto privadas de algún suministro básico -luz, gas, agua-, después de más de sesenta días de acción de gobierno, ¿hay algún programa en funcionamiento o en desarrollo entre la Dirección General de Consumo y la Dirección General de Planificación y Servicios Sociales...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Seijas, debería levantarse, por favor, para formular la pregunta.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Perdón, Sra. Presidenta, señores diputados, señoras diputadas, en el marco de *Els acords pel canvi* el Govern se comprometió a hacer efectivas las medidas de rescate ciudadano dentro de los cien primeros días, en Baleares hay más de 60.000 personas que se han visto privadas de algún suministro básico -luz, gas, agua-, después de más de sesenta días de acción de gobierno, ¿hay algún programa en funcionamiento o en desarrollo entre la Dirección General de Consumo y la Dirección General de Planificación y Servicios Sociales a efectos de evitar cortes indiscriminados de luz, gas a ciudadanos en situación de vulnerabilidad social?

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Joan Boned i Roig):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, perdoni, en primer lloc que li doni l'esquena, però és que no hi ha més remei en aquest cas, vostè es preguntarà per què respon aquest conseller,

simplement pel fet que a la conselleria també hi ha l'àrea d'energia i a partir d'aquesta situació ens plantejarem les respostes que s'han de donar.

Estam parlant d'un greu problema, un greu problema que, quant a conselleries, és transversal, en la pregunta es fa referència a dues direccions generals, una de la Conselleria de Salut i una altra de Serveis Socials, però -repetesc- que la nostra conselleria també vol estar implicada a buscar solucions i, com que és un problema transversal i complicat, entenem que la solució que es pugui aportar també ha de partir d'aquesta transversalitat i farem conjuntament una proposta que intentarà com a mínim resoldre realment aquesta situació.

Efectivament, estam en seixanta dies, dins els cent esperem poder efectiu aquest compromís que tenim adquirit de parlar de com podem esmenar aquesta situació i buscar que realment l'administració, com hem vengut dient, aquest govern pretén i té intenció de treballar per a les persones, no té cap altra intenció, no volem fer feines ni anuncis de cara a la galeria sinó treballar per les persones com li dic i així ho farem i esperem poder millorar fins i tot l'acció que ha tingut o que ha tirat endavant l'administració en aquest tema fins ara, què ens hem trobat?, simplement una cosa: un conveni existent entre la FELIB i una empresa que és ENDESA quant a establir una fórmula per intentar solucionar alguns problemes relacionats amb aquesta situació.

Això demostra poca claredat, poca intenció d'altres administracions a implicar-se a resoldre aquest problema, cosa que nosaltres sí volem fer. Entenem que no han de ser els ajuntaments els únics que es facin càrrec del pes de resoldre aquesta situació i entenem, per un altre costat també, que les empreses no poden dedicar-se únicament i exclusivament a cobrar perquè si sense implicar-se també en la situació provocada, provocada -repetesc i m'agrada recordar-ho també- per una actitud a l'hora de governar, per una política de retallades salvatges que ens ha portat o ha portat a un sector d'aquesta societat a aquesta situació tan greu i problemàtica, però tenim la certesa que a través d'aquestes propostes que farem des del Govern millorarem la situació d'aquestes famílies necessitades.

I.10) Pregunta RGE núm. 5427/15, presentada per la diputada Sra. Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a pla contra l'explotació laboral, rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 5437/15.

LA SRA. PRESIDENTA:

Desena pregunta, RGE núm. 5427/15, rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 5437/15, relativa a pla contra l'explotació laboral, presentada per la diputada Laura Camargo i Fernández del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, queda ajornada per a la propera sessió a petició del Govern mitjançant escrit RGE núm. 5475/15 i atesa l'absència del conseller de Treball, Comerç i Indústria.

I.11) Pregunta RGE núm. 5428/15, presentada pel diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a comissió d'experts sobre finançament autonòmic.

Per tant, continuam amb l'onzena pregunta, RGE núm. 5428/15, relativa a comissió d'experts sobre finançament autonòmic, presentada pel diputat Josep Melià i Ques del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el diputat Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera d'Hisenda, tots sabem que un dels grans reptes que té aquesta terra és el model de finançament, la reforma del model de finançament. En el debat d'investidura el portaveu del nostre grup parlamentari va fer una proposta a l'aleshores candidata, avui presidenta de les Illes Balears, sobre la creació d'una comissió d'experts sobre aquesta qüestió perquè consideram que a les Illes Balears tots sabem que hi ha una injustícia, però aquesta injustícia s'ha de documentar, s'ha de justificar i sobretot hem d'elaborar una proposta amb cara i ulls que tengui un encaix i que pugui ser assumible per al Govern de Madrid i que sobretot dugui darrere al poble de les Illes Balears en aquesta reivindicació i per això li demanam si pensen realment, -com va dir, com va venir a dir la presidenta-, si pensen realment crear aquesta comissió d'experts i sobretot quan la pensen crear.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, sí, ja hem iniciat les gestions per crear un comitè d'experts per treballar una proposta de millora del nostre sistema de finançament.

Abordar el problema d'infra finançament que té aquesta comunitat autònoma és una prioritat d'aquest govern des del primer dia, una millora que hem tingut l'oportunitat de demanar al ministre Montoro en les dues ocasions que he estat al Consell de Política Fiscal i Financera i en tots els contactes que he mantingut fins ara com a consellera d'Hisenda i Administracions Públiques amb entitats i institucions també els he fet saber i els he demanat la necessitat d'empènyer de valent per aconseguir dotar la nostra comunitat de recursos necessaris, i això es fa amb la força i fermesa d'un govern creant un comitè d'experts de finançament com vostè suggereix i articular al seu voltant tota la societat civil per fer més evident davant Madrid quines són les nostres demandes en matèria de finançament.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Melià, té la paraula.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Consellera, em diu que han començat, m'agradaria que em concretàs en què ha consistit aquest començament, primer de tot, i també ens agradaria saber si pensen donar participació a tots els grups parlamentaris per fer propostes com a mínim de qui pot formar part d'aquesta comissió d'experts i si tenen un calendari de quan realment serà operativa aquesta comissió d'experts, podrem funcionar i podrem posar fil a l'agulla en aquesta qüestió cabdal per a les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representat del Govern.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, recollim aquest oferiment i el fem extensiu a totes les formacions polítiques que vulguin participar en aquest procés de reformar el sistema de finançament, és una tasca en la qual hem de ser tots i vull agrair la voluntat que ha expressat vostè i la que puguin expressar tots.

Volem millorar el sistema de finançament de l'any 2009, no cal oblidar que en el seu moment va permetre situar les Illes Balears a la mitjana de finançament respecte de les altres regions i que per això també volem valorar la tasca del senyor..., del president Antich en aquella època i del Sr. Carles Manera per aconseguir una millora de finançament i també per conveniar milions en inversions estatutàries que, lamentablement, aquesta passada legislatura s'han deixat perdre.

En aquell moment el Govern va actuar de manera conjunta amb una plataforma cívica que sumava tots els agents socials, econòmics i tota la societat civil devora el Govern, sorprèn que en aquesta darrera legislatura, aquesta feina s'hagi deixat perdre i a més, el Govern hagi desaprofitat l'ofertament i la demanda que ha fet l'oposició, ara Govern, d'anar tots plegats davant Madrid per demanar aquesta millora de finançament.

Durant la passada legislatura l'anterior govern no va ser capaç de sumar ni un sol euro de finançament nou per a aquesta comunitat ni reformar el sistema de finançament, ni un nou REB ni un demanda d'inversions estatutàries, res de res, ni un euro més, cap millora, moltes retallades.

En dos mesos aquest govern s'ha posat les piles i ja té resultats, tenim els primers resultats de la reunió que va fer la presidenta amb el ministre Rajoy que ja ens ha convocat a una Comissió Mixta d'Hisenda Bilateral per treballar aquests temes, tant en inversions estatutàries, que en tenim una gran necessitat, com en sistema de finançament.

Sereu informats d'aquest comitè d'experts que anam creant, us anirem convocant o us anirem informant, però és evident que en dos mesos...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Cladera, el seu temps s'ha esgotat.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

...molt bé, en dos mesos...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(...) resultats. Gràcies.

I.12) Pregunta RGE núm. 5429/15, presentada pel diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a col·legis concertats del Parc Bit, rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 5438/15.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dotzena pregunta, RGE núm. 5429/15, rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 5438/15, relativa a col·legis concertats del Parc Bit, presentada pel diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el diputat Sr. Alberto Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia a tots, senyores i senyors diputats, Sr. March, aquestes darreres setmanes hem assistit a una nova pugna entre el Govern d'aquesta comunitat, un nou govern que pugna amb els col·legis situats al Parc Bit, uns a favor, altres en contra, en aquest cas per suposades irregularitats en els expedients de concertació d'aquests col·legis.

Hem de recordar que aquests col·legis segreguen per sexe al seu alumnat, quan tenim una sentència del Tribunal Suprem que indica que els centres que separin nins i nenes en diferents classes han de quedar exclosos de la possibilitat de rebre concerts i, per tant, no s'ha de subvencionar l'educació masculista.

També convé recordar que va ser el govern del molt corrupte Jaume Matas l'agost de 2006 el que va concertar una sèrie d'aules des de 2007 fins a 2019, molt coherent amb la política del Partit Popular de desprestigi de l'ensenyament públic per provocar així fugida d'alumnes cap a la privada i cap a la concertada.

Malgrat l'últim govern de progrés ja va intentar suprimir aquests concerts emparant-se en aquesta sentència un defecte de forma va impedir que es complís l'ordre de supressió del concert, sembla que no va passar pel Consell Consultiu, sembla que la història es repeteix i alguna cosa s'ha hagut de fer malament perquè ara el Tribunal Superior de Justícia de Balears torni a sentenciar en contra del Govern, no heu pogut aturar la LOMCE, esper que esteu més encertats en aquest cas.

En qualsevol cas, quina és la situació actual dels concerts del col·legis del Parc Bit després d'aquesta sentència del Tribunal Superior de Justícia de Balears?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Moltes gràcies, Sr. Jarabo. Vostè i jo tenim coincidències en una sèrie de coses que vostè ha plantejat, en primer lloc és evident que la història dels centres del Parc Bit és una història no clara, és a dir, una història de favoritismes des del punt de vista de (...) de terreny i des del punt de vista de com es duia el concert, la qual la realitat és la que jo estic dient.

En segon lloc, vostè i jo estam d'acord que l'educació segregada, que alguns diuen diferenciada, no és un model que jo defensi, jo respect els pares i les mares que volen tenir aquest model educatiu, però no compartesc la idea de concert educatiu en aquest aspecte.

En tercer lloc, és evident que la LOMCE és una llei que malauradament jo no puc derogar, no puc, és a dir, li promet que no la puc derogar, malgrat que m'agradaria, però això és una cosa que depèn del Congrés de Diputats i en fi, de tot un poc (...) polític, però l'article 84.3 de la LOMCE diu el que diu, i diu que realment els centres concertats o els centres que tinguin educació diferenciada no han de ser objecte de discriminació (...) de la concertació. Per tant, aquesta és una qüestió.

Després, nosaltres el que vàrem fer quan vàrem arribar al Govern és constatar una irregularitat, hi havia d'acord amb unes sentències judicials un conveni entre la propietat i la Conselleria d'Educació que no es va tramitar i, per tant, si no es va tramitar no tenia informes jurídics ni econòmics adequats perquè es pogués dur a terme aquesta concertació educativa, i així i tot es va seguir pagant; i llavors des d'Intervenció es va dir això no es pot pagar perquè aquest conveni no s'ha tramitat i per tant, no s'ha signat el concert educatiu i nosaltres vàrem aturar..., vàrem fer una revisió, no tant per aturar el concert, sinó per fer-ne una revisió i aquesta és la situació que en aquests moments a dia d'avui tenim.

Per tant, nosaltres ens movem en dos elements, nosaltres els principis els tenim, que no acceptam aquest model educatiu, però també tenim clar que nosaltres ens hem de basar en les sentències judicials, i aquí a les Illes Balears hi ha hagut quatre sentències judicials que donen suport que realment aquest tipus de centres es puguin concertar i tenim concertat infantil, primària i es té concertat tot excepte d'aquesta suspensió que realment la interlocutòria del jutge ha fet i que realment nosaltres respectam com no podia ser d'altra manera.

A partir d'aquí, nosaltres ens hem reunit amb els pares i les mares del Parc Bit, ens hem reunit amb la propietat, hem fet

reunions per tal de realment arribar a un acord i fer un concert d'acord amb el que dicten les resolucions judicials en temes de primària; en temes de secundària la nostra posició es distinta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Jarabo, vol fer ús de la paraula?

EL SR. JARABO I VICENTE:

Sí.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Sí, molt bé, moltes gràcies, li agraeisc la confirmació que vostè i jo coincidim també en la no-segregació dels alumnes en aquests centres i també coincidim crec jo en el fet que els col·legis concertats no podem suposar ni una privatització encoberta ni un negoci per empreses que en moltes ocasions res no tenen a veure amb l'educació.

Consideram que el que una administració democràtica ha de fer és controlar que els diners públics, els de tots, cobreixin les necessitats de totes les persones, el que no pot ser és que hi hagi un transvasament de finançament, i en això també coincidirem, que anava a les escoles públiques per desviar-ho cap a les escoles privades com ha vingut passant en els últims anys, perquè l'Estat pretén estalviar en educació i substitueix escoles públiques per concertades, el primer és el primer: garantir l'accés universal i gratuït a l'educació, i això ho fa la pública.

Això no significa apostar per suprimir les concertades, aquí també coincidim. Els pares han de tenir dret a triar on volen que estudiïn els seus fills, però han de ser tots els pares...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Jarabo, el seu temps ha acabat.

EL SR. JARABO I VICENTE:

...inclosos els que no poden pagar una ...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern, li record que només li queden deu segons.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Sí, ja ho sé. Evidentment, en això estic d'acord, és a dir, per a nosaltres la concertada ha de ser un servei públic i en aquest sentit nosaltres volem arribar a un acord amb l'escola

concertada, amb els sindicats per establir clarament les regles del joc.

Moltes gràcies.

I.2) Pregunta RGE núm. 5399/15, presentada pel diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a atorgament de la nacionalitat catalana als ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Procedirem ara a formular la pregunta que havia quedat ajornada per l'absència del representant del Govern que l'havia de respondre.

Segona pregunta, RGE núm. 5399/15, relativa a atorgament de la nacionalitat catalana als ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears, presentada pel diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el diputat Sr. Juan Manuel Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, les desafortunades declaracions de Germà Gordó, conseller de Justícia de la Generalitat de Catalunya han estat ràpidament i amb força rebutjades pel president de la Comunitat Valenciana, Ximo Puig, i pel president d'Aragó, Javier Lambán, ambdós socialistes. En canvi a les Illes Balears hem tingut diferents intervencions dels grups polítics, però no hem tingut un pronunciament del Govern. És un tema d'especial importància que pot afectar els drets subjectius dels ciutadans de les Illes Balears.

Per tant, consideram des del grup popular que els ciutadans tenen dret a saber quin és l'opinió oficial del seu govern davant aquestes declaracions i plantejam aquesta pregunta: saber si el Govern rebutja i condemna aquesta interferència inacceptable per als ciutadans de les Illes Balears.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Lafuente, em sembla que la seva pregunta va deixar de tenir efecte en el mateix moment en què la portaveu de la Generalitat de Catalunya, la Sra. Neus Munté, va rectificar al mateix conseller de Justícia i com comprendrà aquest govern el que no farà serà valorar unes valoracions d'un conseller que han estat rectificades pel seu mateix govern.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, una altra vegada doncs no ens contesta la pregunta que planteja el Grup Popular, era fàcil de contestar, era molt fàcil, bastava dir que estem d'acord amb el que va dir el representant de València o d'Aragó, que va dir que eren unes declaracions insensates, inoportunes, irresponsables, equivocades, insultants o de falta de respecte. Però vostès no es banyen, estan amb l'ambigüitat, i culparan, supòs, l'oposició, el Govern d'Espanya o qualsevol altre en lloc de..., i fixar una posició del Govern, una posició oficial.

I no ho fan precisament no perquè no vulguin tenir un conflicte amb la Generalitat de Catalunya o perquè no vulguin crear crispació, sinó, simplement, perquè no tenen una posició concreta el Govern, perquè vostès el que no volen és crear una divisió dins el mateix Govern respecte d'aquesta qüestió.

La conclusió és que tenim un govern feble i condicionat a les postures radicals dels seus socis. Des del Grup Popular sempre hem manifestat el nostre respecte a la comunitat autònoma de Catalunya i als ciutadans de Catalunya pels importants llaços històrics i culturals que compartim, com també respectam qualsevol altra comunitat autònoma, per exemple Extremadura, però pensam que la majoria dels ciutadans de Balears se senten de Balears i espanyols, i voldríem que el seu Govern els donés una resposta davant unes declaracions d'aquest tipus.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el senyor representant del Govern.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Lafuente, què ho entén que no hi ha tema? Què ho entén que el Govern de la Generalitat ha corregit el propi conseller, que n'és conscient que açò ja és una part que ha quedat esborrada perquè ells mateixos s'han esmenat? Llavors, de què hem de discutir aquí, Sr. Lafuente?

Duim setanta dies de Govern, vam arribar i vam trobar mil problemes; vam trobar que en aquest Parlament qui governava abans tapava una bona part de la feina de l'oposició amb preguntes d'*autobombo* i ho hem solucionat; ens vam trobar 9.000 milions d'euros de deute; ens vam trobar un diàleg absolutament romput amb la comunitat educativa; ens vam trobar 20.000 targetes, 20.000 persones immigrants sense targeta sanitària; ens vam trobar un forat pressupostari de més de 300 milions d'euros; un incompliment del dèficit reiterat; una dotzena de recursos d'inconstitucionalitat. Li sona tot açò a vostè, que abans era conseller, Sr. Lafuente?

Quina és la nostra feina? La nostra feina, els nostres esforços estan dedicats per complet a resoldre aquestes qüestions. I els demanàrem a vostès, com a oposició, que ens ajudin, ja que els van crear que ens ajudin ara a poder-los solucionar. Si no ho fan així, es fiquen dins embolics que no ens duen aumon, que no ajuden a solucionar res i que creen aquí dins debats que per a res no interessin a la ciutadania.

Per tant, fem una cosa, augmentem un poquet més, si li sembla bé a vostè, el llistó del debat; afavorim temes que realment preocupen els ciutadans i, a partir d'aquí, segur que recuperarem el crèdit de la política.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.13) Pregunta RGE núm. 5396/15, presentada pel diputat Sr. Xavier Pericay i Hosta, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a declaracions sobre la suposada oferta de nacionalitat catalana als balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tretzena pregunta, RGE núm. 5396/2015, relativa a declaracions sobre la suposada oferta de nacionalitat catalana als balears, presentada pel diputat Sr. Xavier Pericay i Hosta, del Grup Parlamentari Mixt.

Té la paraula el diputat Sr. Xavier Pericay i Hosta.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Presidenta del Govern, esper que la meua intervenció obtengui un poc més de resposta que la intervenció anterior. Efectivament, aquestes paraules pronunciades pel conseller de Justícia de la Generalitat en el seu moment varen rebre una sèrie de rèpliques contundents, clares, dels màxims representants de la Comunitat d'Aragó, de la Comunitat també Valenciana i també del primer secretari del PSC, Miquel Iceta, que va dir..., les va qualificar de despropòsit i de barbaritat. Javier Lambán les va qualificar de *desdichadas, equivocadas e injuriosas* Ximo Puig, d'*oportunas, insensatas e irresponsables*.

Vostè en aquell moment, el que record que va dir, per ventura va dir qualque cosa més, és el que llegesc ara: "Jo no som de les que entren a escalfar un debat entre nacionalistes espanyols i nacionalistes catalans." Francament, no crec que aquest sigui el cas d'un debat, és a dir, del Govern el que hem d'esperar i, sobretot, de la seva presidenta, és una postura clara davant d'unes paraules que deixen en una indefensió, en un desempament els ciutadans si no hi ha una resposta per part de qui en aquest moment els governa.

Per tant, voldria saber, Sra. Presidenta, si té intenció de contestar aquestes declaracions o no.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sra. Presidenta, senyors diputats, senyores diputades. Benvinguts a aquest començament de curs parlamentari que resulta molt diferent del que estàvem acostumats a viure.

Miri, Sra. Pericay, el conseller de Presidència ha contestat d'una forma molt clara, les pròpies declaracions del Sr. Gordó varen ser matisades pel mateix Govern de la Generalitat. I el Govern el qual tenc l'honor de presidir no ens dedicarem a fer declaracions contra les declaracions de qualsevol membre de cap comunitat que representen l'Estat espanyol, tampoc dels ministres del Govern d'Espanya algunes de les quals serien fàcilment contestables.

Si em demana, però, la nostra posició, la meua posició quant al problema territorial que viu Espanya, crec que necessitam polítics capaços de revertir aquesta situació de crispació, de revertir-la cap al diàleg, cap a l'entesa i cap a la construcció conjuntament d'una nova Espanya, per a mi una Espanya federal on tothom s'hi pugui entendre. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

És ver, Sra. Presidenta, que vostè ha fet unes declaracions molt paregudes, ha dit que li encantaria que Catalunya es pogués trobar còmoda dins Espanya, dins l'Estat. Vostè és jove, però de tota manera per ventura sí que ha sentit a dir que aquesta expressió "trobar-se còmode" és una expressió que ve del temps de la transició; en realitat, si em permet una analogia, és una expressió usada majoritàriament pels nacionalistes espanyols, espanyols vull dir d'Espanya. Aquesta expressió és una expressió que, simplement, fent, com li deia, analogia, és el mateix que quan qualcú se sent estret perquè la roba que du l'estreny; hi ha dues possibilitats: continuar menjant desafortadament i canviar de talla i anar, per tant, engreixant competències, en termes diguem de l'analogia que li faig, o bé apriar-se, són dues possibilitats; o mantenir la línia.

El que ha fet el nacionalisme català fins ara ha estat anar engreixant competències i per tant posant l'Estat en la situació que es troba en aquest moment, i això, Sra. Presidenta...

LA SRA. PRESIDENTA:

El seu temps ha acabat.

(*Se sent el timbre de tall del micròfon*)

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sr. Pericay, el veig absolutament obsessionat amb Catalunya i la meva obsessió són les Illes Balears. Jo no utilitzaré...

(Alguns aplaudiments)

Jo no utilitzaré ni aquest parlament ni aquest govern per fer campanya electoral entorn de les eleccions del 27 de setembre, que és el que supòs que vostè vol fer, o quant a les eleccions generals, que supòs és el que vostè vol fer.

Miri, tenim problemes molt greus, molt greus, ens hem trobat una situació on, a dos Consells de Política Fiscal i Financera el Govern ha dit no a un Govern d'Espanya que ens estreny i ens ofega econòmicament. Vostè no sé què en pensa. Jo crec que hauriem d'anar tots junts a defensar els interessos de les Illes Balears.

Tenim una situació d'un mercat laboral que encara és molt precari, vostès no sé què en pensen, perquè només parlen de Catalunya i de la llengua. Jo crec que n'hauriem de parlar perquè hi ha temes molt importants que afecten els ciutadans.

Tenim una situació complicada perquè venim d'una època d'una gran crispació dins la comunitat educativa, vostès no sé què en pensen, si ajudaran al diàleg o continuaran ajudant que hi hagi més crispació, i, per tant, n'hauriem de parlar.

Tenim una situació on molts ciutadans varen perdre molts drets, entre els quals la sanitat universal en aquesta comunitat autònoma, vostès no sé què en pensen. Nosaltres fem feina per arreglar-ho i, de fet, ja hem retornat aquesta targeta sanitària.

Tenim moltíssims problemes d'entesa entre molts ciutadans.

Miri, Sr. Pericay, jo el convid que treballi per al bé dels interessos de les Illes Balears, vostè és diputat per les Illes Balears i a les Illes Balears i a ells ens devem, i crec que el millor que podem fer és entendre'ns amb els pobles veïns; nosaltres tendrem un compromís amb Catalunya, amb el país valencià, però amb totes les comunitats autònomes espanyoles. Li deman que treballi vostè en bé del diàleg i de la comunió entre totes les comunitats autònomes (...)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Presidenta, el seu temps s'ha esgotat.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Moltes gràcies.

I.14) Pregunta RGE núm. 5407/15, presentada pel diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a deute del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA:

Catorzena pregunta, RGE núm. 5407/15, relativa a deute del Govern, presentada pel diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el diputat Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Anem a qüestions que donen de menjar i no donen de xerrar. Ara que comença aquesta legislatura, Sra. Presidenta, crec que vostè té una gran oportunitat, que també va tenir l'anterior president la passada legislatura i no va saber emprar, per dir al milió cent mil i busques de ciutadans que viuen a Balears què devem, què devem, què deu aquest govern; a qui ho deu i per què ho deu?

Si pot, ens podria dir a aquest hemicicle què deu el Govern de les Illes Balears?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Font. Sens dubte aquesta és una de les qüestions fonamentals que ha d'afrontar el nou govern que tenc l'honor de presidir. Nosaltres hem dit molt clar que volem governar des del diàleg, des de la claredat i des de la transparència, per tant farem sempre públiques totes les xifres que pugui conèixer el Govern.

La Conselleria d'Hisenda ha treballat intensament durant aquests seixanta dies per aclarir els comptes públics que hem trobat de la legislatura passada i li puc dir les xifres, tal i com les hem comptabilitzat a la Conselleria d'Hisenda: tenim un deute financer que suposa 8.409 milions d'euros, un 30% del PIB; un deute comercial de 450 milions d'euros, i factures extrapressupostàries les quals sumen un valor de 136 milions d'euros. En total la suma és de 8.995 milions d'euros, que deu aquesta comunitat autònoma, amb un dèficit públic, que vostè sap que es va fer el pressupost per tancar amb un 0,7%, un dèficit que intentarem tancar amb un 1,5%, però que serà molt complicat.

Aquesta és l'herència del Sr. Bauzá, això m'interessa poc, m'interessa molt que això és la demostració que les polítiques d'austeritat i de retallades no serveixen per equilibrar els comptes públics.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Font, té la paraula.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Quin temps em queda? 1,53. Jo crec que l'Estat ens ha ignorat durant molts anys, ens ignorarà fins als Reis, no ho dubtin, però el problema que tenim és que anant molt bé, anant molt bé i que l'any que ve hi hagués un nou sistema de finançament i fos bo per a nosaltres, que encara no n'estic convençut, i que hi hagués un règim especial que, d'una vegada per totes, compensés els costos d'insularitat, especialment de Formentera, Eivissa i Menorca, sense oblidar també Mallorca, hem d'arribar al 2017, aprovarem un pressupost i hem d'arribar al 2017.

El Pi vol ser aquí per contribuir que traguem la barca que està encallada dins l'arena i és mala de treure, més que un cotxe dins el fang. El Pi el que vol dir és el següent: anem a lluitar junts per al nou sistema de finançament, i vostès del PP sou fonamentals, anem a lluitar junts per a un règim especial, però, per arribar al 2017 i cobrir en tema d'educació, en tema de sanitat, en tema de dependència, serveis socials i foment de l'economia, no n'hi ha prou amb el que tenim, baldament no acomplim fins i tot el dèficit del 0,3.

I El Pi proposa que hauríem de ser capaços entre tots, consells insulars i tots inclosos, d'entendre que si volem acomplir moltes de les promeses que hem fet els distints partits, baldament pensem igual, en salut, en sanitat, en educació i en dependència, es fa necessari fer un pla d'eficiència del que no és prioritari en aquest moment de les altres àrees, no s'enfadin els senyors conseller, que no siguin de salut, educació, ni benestar social, per a realment acomplir les necessitats.

O fem això o això està col·lapsat, senyors, i hem vengut aquí per resoldre els gemecs d'1.100.000 persones que hi ha a Balears.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Font, a les reunions que vaig poder tenir dilluns amb tots els grups parlamentaris i amb vostè, en vàrem parlar d'una forma molt extensa, ja em fa fer arribar aquesta proposta del pla d'eficiència, i que nosaltres recollim com a Govern, de fet la consellera d'Hisenda ja ha començat a treballar en què cada conselleria posi un representant per treballar en un pla d'eficiència, identificar les borses on puguem gastar millor, no gastar menys, sinó gastar millor, i per tant, fugir de les retallades, però sí essent molt més eficients amb la despesa pública.

De totes formes, el gran objectiu que tenim, i vostè crec que hi coincideix perfectament, és aconseguir del Govern

d'Espanya allò que fa justícia per a les Illes Balears. En aquest moment, vaig poder tenir l'entrevista amb el president Mariano Rajoy, amb el president del Govern d'Espanya, avui ja el Sr. Montoro s'ha posat en contacte amb la consellera d'Hisenda, per tal de poder convocar aquesta Comissió bilateral mixta de finançament la qual durant quatre anys no es va convocar ni es va sol·licitar, i, per tant, anem a fer feina junts, governi qui governi a Espanya, per poder aconseguir els reptes de les Illes Balears, en el nou sistema de finançament.

Però ara, de forma urgent, hem de tractar un nou règim especial, s'ha aturat el que es tramitava a Madrid. Per tant, tenim un espai de debat social i polític fonamental, on El Pi, sens dubte ens interessarà molt la seva aportació i les seves propostes; hem de fer front a les inversions estatutàries que el Govern d'Espanya ara ens demana que retornem amb interessos, per tant hem d'aconseguir aquesta pròrroga, així com solucionar alguna sèrie de convenis.

Aquest és el tema d'Estat per a les Illes Balears i li agraeix l'aportació d'El Pi.

Moltíssimes gràcies.

I.15) Pregunta RGE núm. 5405/15, presentada per la diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a contractació dels càrrecs de confiança.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quinzena pregunta, RGE núm. 5405/15, relativa a contractació dels càrrecs de confiança, presentada per la diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la diputada Sra. Margarita Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Presidenta del Govern, bon dia, "el clamor popular ha entrat al Parlament, el malson ha acabat, comença un temps nou", així començava el seu discurs d'investidura, el discurs del canvi; un canvi que, de moment, ha passat per canviar les preguntes d'*autobombo*, com deien vostès, per les d'*autobombo* impròpies que ha fet Podemos.

Creu vostè que la voluntat d'aquell clamor popular era que la seva presidenta, la de tots, la votassin o no, que van ser la majoria, es mantengués impassible a pràctiques poc ètiques i estètiques? Entén que aquell clamor popular li va demanar que gastés 4 milions d'euros més per legislatura en alts càrrecs, alguns duplicats, cometent els mateixos errors del passat?

Ja li vam dir que el bon govern no es predica, sinó que es practica, i no es predica amb cap llei. Per això, li demanam, Sra. Presidenta, si considera adequats els criteris que ha seguit el seu govern a l'hora de contractar càrrecs de confiança.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Prohens, els criteris que s'han seguit per nomenar els consellers i els càrrecs del Govern que tenc l'honor de presidir són molt clars i els hi explicaré: voluntat de canvi, en la forma i en el fons de les polítiques que imperaven a les Illes Balears; capacitat personal i professional per dur endavant aquest repte difícil en aquests moments que vivim; honestedat de les persones que assumeixen aquesta gestió pública; vocació de servei públic; servir tots els ciutadans, ens hagin votat o no ens hagin votat, aquest és el condicionant; voluntat d'acomplir els acords de canvi signats entre les diferents formacions polítiques que han fet possible aquest govern; estima a la nostra terra i condició de defensar-la sense cap interès partidista, sinó defensar-la deixant-nos la pell per treballar per als interessos dels ciutadans d'aquestes illes.

Aquests són els criteris i em semblen correctes.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Moltes paraules, Sra. Presidenta del Govern, ja sabem que vostè ha de fer malabarismes per trobar persones que vulguin formar part d'aquest govern; un govern que no ha passat els cent dies i ja està més preocupat per saber si el deixaran continuar cent dies més que per gestionar per al bé dels ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears.

Dins el pacte de cadires que vostès van firmar, com no podia ser d'altra manera, les protagonistes han estat les cadires. Però la presidenta del Govern no pot demanar a la Sindicatura que sigui la brúixola ètica de qui administren doblers públics i permetre alhora que es nomeni una persona la qualificació de la qual genera seriosos dubtes, només perquè hagi estat dura amb el Partit Popular. No pot permetre que una consellera nomeni el seu home director general de la seva pròpia conselleria, si, tal com va afirmar, ell hagués estat director general, fos qui fos la consellera, vol dir que ara són els directors generals els que nomenem els consellers, o tal vegada la consellera hauria estat consellera si el seu home no hagués estat el seu director general?

Ja veiem on era el canvi, el que abans els servia per demanar dimissions ara ho justifiquen, perquè són els millors preparats, han dit. Vaja canvi, Sra. Armengol!

I continua mantenint un alt càrrec sobre el qual els socis li fan més oposició que la pròpia oposició, abans de cent dies i ja la tenen entre l'espasa i la paret. O tenen assessors amb currículums anecdòtics i sense experiència que són allà on són per ser qui són i no per fer el que fan.

Tendran raó, que a vostès els preocupen les persones, les seves persones, i que a vostès els importen les famílies, les

seves famílies. Per això, Sra. Armengol, li deman que desperti del seu somni, actuï amb fermesa, amb contundència, amb la responsabilitat que requereix ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Prohens, el temps ha acabat.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sra. Prohens, m'ho posa molt fàcil, seria ara molt fàcil per a mi tirar d'herència, de la capacitat de l'anterior govern, de la quantitat de matrimonis que hi havia a l'anterior govern, com a mínim n'he comptat deu, persones que encara té als seus escons.

Tot això és molt fàcil, però això no aporta res positiu als ciutadans d'aquestes illes, que tenen molts de problemes. I sap quines són les meves preocupacions i les meves obsessions?, que ens hem trobat un deute de 8.995 milions d'euros, que he hagut de bloquejar el pressupost per poder pagar les nòmines del personal de sanitat i d'educació, 50 milions d'euros no pressupostats que ens va deixar l'herència el seu govern. Ens preocupa que el Sr. Rajoy no sabia que teníem dues dessaladores no connectades a les Illes Balears amb els problemes que tenim a Eivissa, i que pel que sembla ningú no li ho havia contat al Sr. Rajoy. Ens preocupa que tenim milers de ciutadans en risc d'exclusió social. Ens preocupa que encara tenim 55.000 persones a l'atur, la meitat de les quals no cobra cap prestació. Ens preocupa que 4 de cada 10 contractes són a temps parcial i 1 de cada 4 dels de temps parcial són de dues hores diàries.

Això em preocupa, i vostè, que té l'oportunitat de dirigir un grup parlamentari, que avui té una pregunta a la presidenta del Govern, es queda amb l'anècdota, Sra. Prohens, es queda amb allò que no és cert i segueix tergiversant les dades; el conseller de Presidència després li explicarà les dades econòmiques. Miri, jo els convid a treballar per al bé dels interessos dels ciutadans d'aquesta comunitat autònoma. Aquest govern, que només té 60 dies de vida, ja ha treballat amb els agents socials i sindicals per començar un pacte per l'ocupació, ha retornat la universalitat a la sanitat pública, ha fet un pla contra l'explotació laboral, ha començat a treballar per posar una renda social l'any 2016, estam fent un decret de sequera per a l'illa d'Eivissa, una posició forta i valenta davant el Govern d'Espanya. Això és el que necessiten els ciutadans de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

II. Interpel·lació RGE núm. 5035/15, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació amb el nomenament d'alts càrrecs i personal eventual, a tramitar pel procediment d'urgència.

LA SRA. PRESIDENTA:

El segon punt de l'ordre del dia correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 5035/15, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació amb el nomenament d'alts càrrecs i personal eventual, a tramitar pel procediment d'urgència. En nom del Grup Popular té la paraula el Sr. Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Bon dia, Sra. Presidenta. Señoras y señores diputados, efectivamente ya hace dos meses que se constituyó el nuevo gobierno con la promesa de un cambio. Se afirmó que el giro a la izquierda se fundamentaría en el diálogo y en el consenso. La Sra. Presidenta dijo "El diálogo y el consenso serán la tónica", textualmente, en su discurso de investidura.

En dos meses cosas concretas que afecten directamente a los ciudadanos se han hecho pocas: se han hecho declaraciones de derogación de normas, se han hecho manifestaciones de posturo político, pero poco más, quizás por suerte del conjunto de la sociedad. Lo que sí han hecho, como es lógico, es el nombramiento de los altos cargos y del personal eventual, y del análisis político de estos nombramientos, ya que ha sido la principal actuación del Govern hasta la fecha, podemos empezar a analizar cuál es la situación de la política..., la situación política de la comunidad autónoma y las consecuencias de ese anunciado giro a la izquierda.

El clamor del cambio que decía la Sra. Armengol lo podemos ver reflejado en la situación creada precisamente por la política de nombramientos y la estructura del nuevo govern. Se han de destacar dos cuestiones previas. En primer lugar, el nombramiento de altos cargos y personal eventual corresponde, como no puede ser de otra manera, al Govern, es suya la competencia y es suya la responsabilidad, y somos conscientes desde el Grupo Popular de la dificultad que ello conlleva. Y, punto 2, nuestro total respeto y reconocimiento a todas las personas concretas que han aceptado ser altos cargos o personal eventual del Govern. Nuestra interpelación se circunscribe al ámbito político y en ningún caso a la cuestión personal.

La primera decisión que tomó el actual govern fue la de su estructura, su nueva estructura. Durante el mandato 2011-2015 el govern anterior realizó un esfuerzo muy importante, al igual que lo hicieron los ciudadanos, lo hizo el conjunto de la sociedad, de reducción de la estructura política, pasando de 14 consellerías del anterior govern a 9, pasando de 100 altos cargos a 61, pasando de 180 organismos públicos a 71, todo un ERE en personal político. La primera decisión y para empezar, y sin perjuicio de futuras ampliaciones, del nuevo govern es crear una consellería más y un total, como mínimo, de 13 direcciones generales. Este incremento supone un incremento de gasto sobre el millón de euros anuales, 4 millones durante el mandato. Donde la decisión política del anterior govern del Partido Popular era disminuir el gasto política, la decisión del

actual govern ha sido aumentar el gasto en personal político. Tenemos, por tanto, un govern más caro y además una anunciada subida de impuestos y un incremento del déficit.

Dicha esta primera posición, lo que se pasó es a la política de los nombramientos. A través de los medios de comunicación y a través del boletín oficial hemos podido también observar y hacer un seguimiento del espectáculo dado respecto a la política de nombramientos de este nuevo govern. Empezamos por el nombramiento de la secretaria general técnica de la Consellería de Innovación, Investigación y Turismo, que fue nombrada y cesada; la noticia no está aquí, en el nombramiento, sino que está precisamente en el cese: se le cesa por ser la pareja de un candidato del Partido Popular y porque la agrupación de MÉS de una población le exige al vicepresidente del Govern ese cese; lo que parecía una persona idónea para ese cargo simplemente por motivos ideológicos y políticos es cesada, todo un ejemplo de la nueva forma de gobernar.

Segundo caso. La consellera de Salud nombra a su esposo, don Juli Fuster, director general de Salud, es decir, el cargo de mayor responsabilidad dentro de la consellería. Ese polémico nombramiento tiene repercusiones incluso en la prensa y los medios nacionales, y Podemos califica el hecho como un caso de enchufismo del PSOE entre familiares y dirigentes. A los pocos días, por si eso fuera poco, la consellera de Salud nombra a don Jordan Thomàs, un joven de 20 años sin estudios superiores, sin experiencia laboral, asesor de la consellería; su principal cualidad era haber sido compañero de candidatura municipal con el marido de la consellera. La polémica salta a los medios de comunicación e incluso se producen dimisiones dentro de la propia agrupación del PSOE afectada. Finalmente el asesor presenta su renuncia.

Siguiente. El conseller de Trabajo, Comercio e Industria nombra a don Pau Thomàs, hijo del vicepresidente primero del Parlamento, como asesor. Ante este nuevo escándalo Podemos afirma que estamos dando una imagen de que los partidos son agencias de colocación. A los pocos días, no sé si haciendo caso a la afirmación de Podemos, se publica que MÉS per Mallorca remite una circular a sus afiliados ofreciendo la plaza de asesor en Bruselas para que los interesados pudiesen presentar sus propuestas. Posteriormente estalla la polémica al ser nombrado gerente de SITIBSA don Francisco Fernández Terrés, y Podemos exige y sigue exigiendo la dimisión de ese gerente al considerar que está vinculado con determinados sectores de la construcción y el urbanismo. Cabe decir que quién les habla ha tenido fuertes debates políticos con el Sr. Fernández Terrés, pero que el Sr. Fernández Terrés jamás ha sido condenado penalmente ni tiene ningún expediente ni ninguna mancha legal en su currículum.

Por otro lado se nombra al empresario don Juan Gual de Torrella como presidente de Autoridad Portuaria, quien reiteradamente se había pronunciado públicamente a favor de la necesidad de incrementar la infraestructura portuaria en el Puerto de Palma; eso es calificado por Podemos de casta oligárquica. También cabe destacar que el conseller de Educación nombra al exdirector del instituto de Marratxí, don Jaume March, como cargo directivo de la consellería, hecho

que es calificado por la asociación de profesores PLIS Educación como una concesión a los sectores más radicales.

Tampoco se puede pasar por alto el intento fallido del cambio del director general de IB3 si en aras a un supuesto consenso, diálogo y acuerdo se propusieron al Partido Popular cuatro nombres para que eligiera uno, pensando que el Partido Popular no elegiría ninguno; cuando vieron la posibilidad de que fuese elegido uno de los candidatos se retiró el punto del orden del día del plenario del Parlamento y se demostró claramente que el consenso era de farol. El consenso, lo único que buscaban en este caso precisamente era desacreditar al Partido Popular por no aceptar ninguna propuesta o, en su caso, el control político de IB3.

Y como cuestión final, pues el último... El pasado día 7 de septiembre Podemos entra en el Registro del Parlamento un escrito fechado día 3 en el que interpela al Govern sobre su política de nombramientos, y a la vez solicita la comparecencia en la comisión del conseller de Territorio, Energía y Movilidad para que explique los criterios del nombramiento de Francisco Fernández Terrés como gerente de SITIBSA.

Éstos son los hechos. Supongo que me contestarán que el PP hizo esto o aquello, que los nombramientos polémicos de familiares no son exclusivos de este govern, que en Barcelona la alcaldesa ha nombrado a su pareja como alto cargo, que en Madrid Manuela Carmena ha nombrado a su sobrino como coordinador general, o que el padre de una concejala ha sido nombrado alto cargo del departamento de hacienda, o que en la Diputación de Huelva se ha nombrado como asesor al cuñado del portavoz de Podemos. Me dirán estas cosas, pero desde el Grupo Popular creemos que esta situación es muchísimo más grave que los casos concretos, que las personas concretas, que los hechos concretos. Desgraciadamente pensamos que del análisis de la política de nombramientos de este govern lo que se determina precisamente es la situación del Govern, desgraciadamente lo que se determina es la situación del Govern.

Por eso es importante no solamente las cuestiones concretas, que pueden ser más o menos escandalosas, pueden ser más debatidas, pueden ser más subjetivas o no, lo importante es que de todos estos escándalos lo que se determina precisamente es la situación de este gobierno, un gobierno por un lado débil, que depende de unos socios, unos internos y otros externos, que les están controlando, y que en teoría se había alcanzado un pacto de gobernabilidad, pero que las formaciones políticas que dan su voto en la sesión de investidura se quedan fuera del gobierno y cada dos por tres ponen en duda decisiones que corresponden a la gestión ordinaria del Gobierno, decisiones concretas que corresponden al Gobierno. Desde el punto de vista de criterios objetivos creemos que sería mucho más criticable el nombramiento del director general del ib-salut, por su importancia y por su relación familiar, que la de un gerente de una sociedad mercantil, pero no, Podemos opta en este caso por la anécdota y se deja lo principal, y creemos que Podemos lo que podría hacer es centrarse precisamente en cuestiones esenciales que afectan a los ciudadanos en lugar de centrarse en cuestiones concretas de lo menor, lo anecdótico.

Y por último también la incoherencia, la incoherencia de este gobierno, un gobierno cuya presidenta afirmó el cambio de rumbo, la apuesta por la regeneración, que el cambio de rumbo precisamente sería una apuesta por la verdadera regeneración política, un gobierno que cuando estaba en la oposición le dijo al conseller Carlos Delgado que debía dimitir, como se ha explicado aquí, por contratar a la pareja como asesora técnica, cuando lo que pasó fue pasar del Consorcio de Playa de Palma a la propia conselleria. Por tanto la consecuencia de esta política de nombramientos es que ustedes dijeron una cosa y hacen otra; la consecuencia de esta política de nombramientos es que tenemos un gobierno débil, en minoría, controlado desde fuera en cuestiones anecdóticas y no en cuestiones esenciales, y un gobierno incoherente, que prometió una cosa, dijo que habría una verdadera regeneración política, y criticó al anterior gobierno por unas cosas que ahora él mismo hace y no reconoce ese error.

Por tanto esa desgraciadamente es la situación, y nos gustaría conocer exactamente cuál es la posición del Gobierno, si es que la tiene, en esta cuestión.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el representant del Govern.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Lafuente, per l'oportunitat que també ens brinda de poder explicar en aquest parlament una postura i un posicionament sobre el que ha estat la configuració de l'estructura de govern. Jo tot d'una havia preparat una intervenció que anava més en la idea d'explicar l'estructura com a tal, però també vista la seva insistència a personalitzar tant les qüestions crec que he d'explicar les coses en certa manera d'una altra manera. I ho podria fer de dues formes diferents, és cert; una podria ser evidenciant la seva falta de coherència en el discurs amb exemples, i hem sentit, no només en la seva intervenció sinó també en la intervenció de la portaveu del Partit Popular, el que representava personalitzar cada una de les casuístiques.

Jo els podria treure -tenc una llista de dues planes-, els podria parlar del fet que la dona, l'esposa del batle de Santanyí, portaveu i presidenta actualment del Partit Popular era la gerent d'una empresa pública del Govern; els podria posar d'exemple que a la Conselleria de Presidència la dona del batle d'Escorca formava part i era assessora de la conselleria; els podria posar exemples de diputats que les seves parelles eren assessors de Turisme, la cap de premsa del president Bauzá... Fins i tot podríem parlar del fet que la portaveu del Govern, la seva parella, l'home seu, era el president o era el director de l'Institut Ramon Llull. Aquests només són alguns exemples d'una llista llarguíssima que fa referència no només a Mallorca,

a Menorca, a Eivissa, a cada un dels llocs. Si fes açò entrariem en un debat de l'“i tu més”, i aquest és un debat que crec que els ciutadans tampoc no volen i tampoc no esperen de nosaltres. Podria seguir fent referència a exemples d'aquesta idea d'“enxufisme”, de joves de Noves Generacions que se'ls posa sota la direcció d'empreses públiques sense titulació universitària, i podria exemplificar-ho també amb noms, i és una llista llarga, Sr. Lafuente, però no vull entrar en aquesta idea de l'“i tu més”.

L'altra manera de plantejar el debat crec que, si de ver volem ser honests, hauria de ser un debat que permetés fixar els criteris que s'han d'exigir, que han de primar a l'hora d'eleger la direcció d'un govern, d'un govern de 4.000 milions d'euros de pressupost, que té 35.000 treballadors, i on sobretot, sobretot, sobretot la ciutadania el que espera són resultats, resultats de la seva feina. Crec que a qui dirigeix un govern, a les persones que el formen, se'ls ha de demanar capacitat, honestedat, ganes, disponibilitat..., una mínima coincidència ideològica -faltaria més-, i per suposat vocació de servei públic. Insistesc: amb aquests principis hem de cercar resultats d'un govern de 4.000 milions d'euros que ha de fer moltíssima feina i que ha d'executar moltes actuacions. D'aquests principis sempre trobarem crítiques, i en veurem per totes bandes. Vostè feia referència a alguns d'ells, i a alguns d'ells jo, si se'm permet, m'hi referiré per no personalitzar a nivell d'Illles Balears.

Els posaré dos exemples, que els hem vist, de dues persones que a mi me mereixen tot el reconeixement polític; no són de la meua formació política però mereixen tot el meu reconeixement, primer perquè han guanyat eleccions i segon perquè han sabut canalitzar un cert descontentament ciutadà. Una d'elles és l'alcalde de Barcelona, la Sra. Colau, i l'altra és l'alcalde de Madrid, la Sra. Carmena. En ambdós casos -hi feia referència el Sr. Lafuente- hi ha hagut acusacions directes, s'ha qüestionat el fet que la Sra. Colau hagi contractat el seu marit, la seva parella -perdonin vostès-, o que la Sra. Carmena hagi agafat el seu nebot com a cap de gabinet, o que el pare de la portaveu sigui el subdirector de l'Agència Tributària. Quines reflexions s'han fet, en aquest cas? En aquest cas s'han fet reflexions que vull citar perquè crec que és important.

En el cas de Barcelona es deia: “No, Barcelona en Comú *asegura que* -ho dic en castellà- *que tanto el partido como el ayuntamiento contratarán a las personas que sean necesarias para desempeñar su programa sin discriminarlas por razón de parentesco*”; i al Facebook deia la Sra. Colau que “*se ha dejado la piel para impulsar un proyecto de forma desinteresada y sin esperar reconocimiento alguno, es alguien brillante, que aporta muchísimo y que ha sacado tiempo de debajo de las piedras para ayudar a ganar las elecciones*”. En el cas de Madrid es feia referència al fet que “*no se trata de una designación política, sino que viene justificado porque es un funcionario de una carrera y una experiencia en este ámbito bastante privilegiada*”. Jo compartesc aquestes reflexions en els seus principis, les compartesc. Si són bones, estan preparades, estan formades, han fet una feina i poden ajudar a donar millors serveis als ciutadans, d'entrada no hauriem de banalitzar tant com per carregar-nos tothom, i dic

açò ara, ara, quan som al Govern, i també ho he pensat quan estàvem a l'oposició.

De tots aquests casos, de tots aquests casos, els sabíem tots; els exemples que els he posat ara els coneixíem tots. Si em permeten fins i tot el Sr. Fidalgo amb la cap de premsa els teníem aquí i no passava d'un simple xafardeig de passadís. Era bona? És que al president el que més li interessa és poder tenir les millors persones perquè la seva responsabilitat és massa elevada i, per tant, pensar que qualsevol persona per ser familiar ja queda exclosa de tot i no és òptima per desenvolupar un càrrec polític, llavors tots, tots com a partit hem de fer una reflexió i hem d'aportar una certa maduresa a la ciutadania com per fixar una retxa que és molt fina, és cert, una retxa que és molt fina, però que no la podem perdre de vista en cap moment, per què?, perquè el problema seria que gent que no està preparada, que no en té ganes, que no és honesta i que li donen un càrrec només pel fet de ser familiar d'algú, llavors aquesta persona hauria de sortir immediatament, però si està preparada, en té ganes, és honesta i té una experiència contrastada, crec que llavors banalitzar i dur el debat aquí fins a l'extrem de qüestionar-ho tot crec que en certa manera parteix d'un punt d'irresponsabilitat. I torn a repetir aquesta mateixa reflexió també pensant i conjugant entre allò vell i allò nou, entre l'experiència i la joventut. Deia, torn a repetir, eh?: “*se ha dejado la piel para impulsar un proyecto de forma desinteresada sin esperar reconocimiento alguno y en brillante... buena que ha sacado tiempo*”.

Jo sent això i sent també gent experimentada, veterans del partit que han estat en altres moments al Govern i que han fet una molt bona feina, i aquest govern s'ha conformat tal vegada amb un doble criteri, amb una idea que és la de jugar gent jove, però formada -però formada- amb gent experimentada que ja ve de govern. Si només féssim un equip d'universitaris sense experiència, costaria molt agafar el rodatge a un govern; si només ho féssim amb gent molt experimentada, sense joventut devora que té aquella empenta i aquella il·lusió, llavors també aniríem coixos i aquest govern ha mesclat les dues coses, ha mesclat gent de carrera universitària que són joves i que estan formats tots amb gent experimentada que ve d'altres governs i que han demostrat una solvència.

I alerta, quan ens hem equivocat i hem agafat algú jove que no tenia aquesta formació hem tingut la capacitat de rectificar i aquesta també és una altra diferència respecte del govern anterior: la capacitat de corregir errors en un moment determinat en què es puguin produir i aquí dins -aquí dins- s'ha conformat, Sr. Lafuente, una idea de govern que està donant bons resultats, què vol dir?, fa tres mesos hi havia 20.000 persones que quan anaven al centre de salut no els atienien i ara sí, què es pensa que això no representa cap esforç?, en quatre anys varen ser incapaços d'aconseguir una reunió amb el president Rajoy, vostès, Comissió mixta bilateral, incapaços per tractar un tema de finançament, i en aquests moments ja tenim hora per poder-ho fer, durant quatre anys varen ser incapaços de tendir un sol pont de comunicació amb la comunitat educativa i en aquest moment hi ha un ranxo de gent que està fent una feina per reconstruir unes relacions que estaven molt deteriorades, i tot això consta moltíssim.

Si no tinguéssim la millor gent, aquella que està disposada a venir, que compleixi aquests requisits de capacitat, d'esforç, d'experiència amb joventut, que ajunta tot això, difícilment ho estariem fent.

I després, evidentment, Sr. Lafuente, el que sí que no és cert i no és cert de cap de les maneres és aquesta afirmació que repeteixen cada dia respecte de l'increment de l'estructura d'aquest govern. Faci una cosa: pugi aquí dalt i entregui a tots els mitjans de comunicació l'estructura del govern anterior respecte del d'ara i digui punt per punt, conselleria per conselleria, empresa pública per empresa pública on s'han produït aquests increments. Si no és capaç de fer això, ha de pujar aquí dalt i ha de rectificar. Si ho fa, jo li ho reconeixeré.

Com que jo vull predicar amb l'exemple, jo faré una cosa: jo entregaré als mitjans de comunicació la relació de tots els llocs, càrrecs polítics conselleria per conselleria, empresa pública per empresa pública perquè vostès puguin veure si hi ha hagut increment o no hi ha hagut increment i veuran, quan ho contrastin tot, veuran que en el moment en què estiguin nomenats tots els càrrecs que estan prevists, aquest govern tindrà 182 càrrecs elegits, quant a allò que és càrrec polític i la legislatura passada...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pons, hauria d'anar acabant.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Marc Isaac Pons i Pons):

...hi havia 182 càrrecs que també varen ser elegits per designació política, per tant, no hi ha hagut increment en el nombre d'alts càrrecs, Sr. Lafuente, i si vostè continua reiterant això li dic que faci públics els seus nombres, els contrastarem, però el que no és possible és estar pujant aquí dalt i fer afirmacions que en absolut són certes.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Per fer la rèplica del grup autor de la interpel·lació té cinc minuts, Sr. Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Pons, per la seva explicació, ja li he dit al principi de la meva intervenció dues coses fonamentals, en moltes de les coses que vostè ha dit estic totalment d'acord, en moltes, en alguna no hi estam d'acord... i li he dit dues qüestions fonamentals: una és respecte dels casos concrets i no voler entrar en temes personals i el reconeixement a les persones, alts càrrecs, consellers o persones eventuals que han dit que sí a formar part d'un govern, reconeixem la dificultat per... que té la gestió del Govern, perquè ho sabem i som conscients d'això.

Però vegem, començarem pel principi, el cost econòmic dels polítics i la relació d'alts càrrecs o càrrecs eventuals. Miri, el que sí és ben clar és que hi ha una conselleria més, el que sí és ben clar és que hi ha tretze directors generals més, allò altre estaria bé que vostès compleixin la Llei 4/2011, de 13 de març, de bona administració i bon govern, que tant els agradava citar quan eren a l'oposició i que vagin..., és molt fàcil, vostè pot anar al Portal de transparència de la conselleria, és que tenen una conselleria i una direcció general aposta pel Portal de transparència i vostè va al Portal de transparència i què troba?, per intentar cercar exactament quina és la situació, jo li ho diré: vostè troba precisament, ho vaig treure ahir del Portal de transparència, l'estructura de l'anterior govern, seixanta dies, una direcció general aposta i han estat incapaços d'actualitzar el Portal de transparència tal com marca la llei. Eficàcia, eh?

És més, per exemple, van a l'Escola Balear de l'Administració Pública i surt el gerent i surt el que guanyava el gerent quan governava el Partit Popular, però resulta que han arribat vostès i amb aquesta política de canvi, idò el que han fet en el decret de nomenament és que pugen el sou al director general, no només més càrrecs, sinó a més increment de salari; se'n van a la conselleria, per exemple, i veuen l'estructura de la Conselleria d'Administracions Públiques que ja no existeix.

Per tant, el primer que han de fer és complir la llei i adaptar el Portal de transparència, amb la qual cosa després podrem parlar de les dades concretes.

Respecte de la qüestió essencial, vegem, jo li he dit que hi havia una qüestió que... tota aquesta política de nomenaments, el que es tradueix precisament és una falta de coherència del Govern, una falta de coherència i per altra banda, una debilitat del Govern. Jo li diré: en el mes de maig de 2012, el portaveu... *"portavoz adjunto del Grupo Parlamentario Socialista Sr. Vicenç Thomàs -és aquí, eh?- ha exigido al presidente del Govern José Ramón Bauzá que actúe en consecuencia con la promesa electoral de no nombrar familiares y amigos y cargos de confianza en el Gobierno y tome una decisión. Ese mismo día los grupos parlamentarios PSIB-PSOE, PSM han reclamado la dimisión del conseller de Turismo D. Carlos Delgado por contratar a su pareja como asesora técnica del departamento que dirige"*.

La Sra. Presidenta cuando tomó posesión, cuando hizo su discurso de investidura, "la regeneración política será real y con hechos concretos". Si ustedes estaban de acuerdo en mayo de 2012 en pedir la dimisión del Sr. Delgado por el nombramiento de su pareja como asesora que ya se ha explicado aquí y se dijo entonces que estaba en el Consorcio de la Playa de Palma, que tenía los requisitos, que reunía todos los requisitos que el Sr. Conseller ha dicho, todos los requisitos de capacidad y además era una reducción del gasto público, si ustedes estaban de acuerdo entonces, ¿por qué no se lo aplican ahora? Eso sería coherencia.

El problema del tema de los nombramientos es ese, la falta de coherencia del Govern, la falta de coherencia de una presidenta que dijo una cosa y que hace precisamente lo contrario.

Si estábamos de acuerdo precisamente en los criterios que usted ha dicho, pero el problema es que ustedes dijeron una cosa y lo dijeron aquí y está en la prensa y le pidieron la dimisión al Sr. Delgado simplemente por eso, le pidieron la dimisión por el... aunque estuviese preparado le pidieron la dimisión y ahora ustedes aplican todo lo contrario. Esa es la situación y además añadido con la situación de debilidad del Gobierno.

Nos gustaría saber, Sr. Pons, que nos diga aquí y ahora, que explique qué va a hacer con la exigencia de Podemos sobre el cese del Sr. Fernández Terrés. Nos gustaría saber si adoptarán ese cese o qué medidas van a tomar, eh?

Por tanto, Sra. Presidenta, usted cuando en su discurso de investidura dijo "si hay algún error, el error será mío", eso es lo que dijo. Yo creo que debido a esta relación de nombramientos y sobre todo a la situación política creada, sería importante que fuese pensando en reconocer algún error en esta materia porque el clamor del cambio no era para mal gasto político, el clamor del cambio no era para más déficit, el clamor del cambio no era para contratar a familiares y conocidos y afiliados de los partidos en el Gobierno.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Entenc, Sr. Lafuente, que, quant a allò que fa referència a l'estructura, els únics nombres o l'afirmació que hi ha un increment d'estructura és redueix a l'argumentari que com que hi ha una conselleria més, per tant, hi ha més alts càrrecs i açò és bastant -açò és bastant- poc rigorós.

Sr. Lafuente, com pot fer afirmacions cada dia en rodes de premsa i als mitjans de comunicació acusant d'incrementar estructura si es basa en aquest argumentari? Em sap greu, queda desacreditat, perquè pot succeir una cosa: pot passar que hi hagi efectivament una conselleria més, amb alguns directors generals més, però que passi que en altres conselleries hi hagi menys assessors, menys alts càrrecs i que una cosa es pugui compensar amb l'altra, i si és així, què feim? Ho reconeixem?, això és el que ha passat, Sr. Lafuente, ha passat que efectivament hi ha una conselleria més, però per altra banda, a altres conselleries, a altres empreses públiques s'han reduït alguns alts càrrecs i permet que la cosa s'equilibri. Aquest és el plantejament que crec que hem de tenir o que hauria de tenir vostè present.

I no em digui que nosaltres hem d'aplicar la Llei del bon govern perquè vostè era el conseller d'Administracions Públiques i no l'aplicava. M'està rallant del codi ètic del Partit

Popular que després de quatre anys, no sé si ho he de dir així... d'acord?, podria en certa manera per la corrupció, és va veure forçat a fer un codi ètic i quan aquí hi ha hagut alguna reflexió ha estat lligada al compliment del seu propi codi ètic que vostès mateixos incomplien, de la Llei del bon govern, en absolut, i de transparència en aquest govern n'hi hagut?, hem vist canvis?

Miri, tot el que hem fet ho hem fet de cara a l'opinió pública... ho ha vist en tot moment, vàrem negociar un pacte i un acord on cada dia després de cada reunió que hi havia s'explicava, vàrem arribar a l'extrem que... bé, ja era cada... (...) els diaris, els mitjans hi eren cada dia i hi havia total transparència.

Quan el vàrem haver acordat, el vàrem fer públic, està penjat a totes les pàgines web de tots els partits polítics i tothom ho pot veure exactament, amb total transparència. Tots els nomenaments que s'han fet a dia d'avui, no només es coneixen tots perquè s'ha anunciat cada un d'ells, sinó que a més a més hem penjat el currículum de tots els alts càrrecs, de tots, i estan a disposició seva i de qualsevol ciutadà; dels seus no els hem trobat. La comparativa que he pogut fer d'aquest llistat de dues fulles que tenim, de lligams familiars és de comentaris i d'aportacions que te fan els ciutadans, no perquè vostès ho haguessin fet públic en cap moment. Per tant, sí que hem fet passes cap endavant; duim seixanta dies, n'hauriem de fer, és clar que n'hauriem de fer més, n'hem de fer moltíssimes més, Sr. Lafuente, n'hem de fer moltíssimes més, però crec que anam en la bona direcció.

Una altra prova és la d'avui. Avui farem públic, els mitjans tindran aquesta comparativa entre els dos governs i veuran a cada lloc, a cada empresa pública qui hi ha que està ocupant càrrec públic. Açò no ho hem vist mai en cap altre govern, com també hem afavorit -permeti'm vostè que li ho recordi- que l'oposició tingui el protagonisme dins aquest parlament en el moment de fer i exercir l'acció de control al Govern i això abans no era possible, per tant, sí que hem fet... i això és transparència també, eh?, i això és transparència, donar protagonisme a l'oposició també és transparència perquè dones lloc que efectivament, l'acció de control del Govern no tingui cap tipus de coartada o pugui estar limitada per cap tipus de plantejament que es pugui fer des de la mateixa acció de govern.

I en aquest sentit, Sr. Lafuente, des del Govern continuarem treballant i fent esforços i ho farem -ho torn a repetir- valorant molt bé la feina i els resultats que s'han produït al llarg d'aquests setanta dies, de totes i cadascuna de les conselleries, on en moltes hi havia problemes que durant quatre anys ni tan sols hi havia hagut la valentia d'abordar-los i que nosaltres no podem aclarir en cent dies i ho podem aclarir segurament en un any i per moltes coses en necessitarem dos, però hi ha una actitud diferent que és la d'abordar el problema i la de poder-lo compartir amb vostès.

Estam en un moment en què la política funciona amb una altra lògica que no té res a veure amb la que hi havia abans. Si em permet, en faig la comparativa, la del restaurant, hi havia la cuina i el restaurant, i la gent només veia allò del restaurant sense saber mai quins ingredients i com es cuinaven les coses, ara tot funciona a base de *show cooking*, tothom sap

exactament quins ingredients s'hi estan posant, com funcionen i amb quina transparència es fa. I així és com l'hem d'entendre i nosaltres ho seguirem fent i això, què farà?, que quan ens equivoquem sigui molt més visual, sí, en som conscients, assumim aquesta responsabilitat, sabem que això és així, però és una demanda de la ciutadania. El que sí demanam és evidentment la comprensió davant el que suposa, el que representa aquesta idea d'exercir i aplicar una manera distinta de fer política.

Per tant, nosaltres continuarem en aquest mateix camí, convençuts que la feina que hem fet és encertada, que les designacions també ho han estat i que si en algun moment ens hem equivocat hem tingut la capacitat de rectificar.

Moltes gràcies.

III.1) Proposició no de llei RGE núm. 4488/15, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a suport a la continuïtat del Club Nàutic d'Eivissa.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat de les proposicions no de llei i debatem, en primer lloc, la Proposició no de llei RGE núm. 4488/15, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a suport a la continuïtat del Club Nàutic d'Eivissa.

Intervenció del Grup Parlamentari Popular per defensar la proposició no de llei, amb una durada de deu minuts, Sr. Diputat Vicent Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. El Club Nàutic d'Eivissa és una entitat social i esportiva sense ànim de lucre fundat en l'any 1925 per a la promoció d'activitats nàutiques, després d'aconseguir una primera concessió l'any 1927, el 1970 se li'n va atorgar una altra per a quaranta anys, des d'aquell moment i gràcies al suport social i institucional se li ha prorrogat la concessió anualment mentre es qualificava la seva continuïtat.

El Club Nàutic d'Eivissa és una entitat emblemàtica, històrica, amb un fort arrelament a l'illa i a la ciutat d'Eivissa i amb una gran importància social i esportiva. Actualment l'espai que ocupa el club nàutic es troba en un procés de nova adjudicació de la concessió perquè clubs nàutics o clubs esportius, entitats sense ànims de lucre puguin optar a gestionar i modernitzar aquest espai.

El Club Nàutic d'Eivissa ha realitzat un important esforç per presentar un projecte d'actualització i reforma de les seves instal·lacions adaptant-les a les necessitats actuals, complint tota la normativa i amb un important esforç inversor per part dels seus socis.

L'important suport de tota la societat eivissenca al club nàutic s'ha posat de manifest en multitud d'ocasions, entre d'altres les declaracions unànimes del Consell Insular d'Eivissa del 25 de setembre del 2009, 25 d'octubre del 2013, 31 de

juliol del 2015; la unanimitat amb la qual es va tractar la seva pròrroga en el Ple del Congrés dels Diputats, el 16 de desembre del 2009, i els diversos pronunciaments tant de l'Ajuntament d'Eivissa com del Parlament de les Illes Balears, en reconeixement de la seva trajectòria i avalant la seva continuïtat.

Però hi ha un risc, que puguin optar a la gestió d'aquest espai entitats i empreses que cerquin un rèdit econòmic i sense cap arrelament ni garantia de continuïtat en la gestió i labor social i esportiva del Club Nàutic d'Eivissa. La proposta del recent constituït Club Deportivo 12 Millas, per optar a la concessió que ara mateix té el Club Nàutic d'Eivissa, ha causat un profund rebuig social i de l'Associació de clubs nàutics de Balears. Aquest Club Deportivo 12 Millas ni té ni pot tenir arrel ni vincle amb l'illa, perquè es va constituir dia 17 de juny del 2015 a Madrid, fa tres mesos. Per tant, ni arrel ni experiència esportiva, 17 de juny del 2015, també quatre dies després que els impulsors de l'encara inexistent 12 Millas mostrassin la seva oposició a com es feia el tràmit de concessió, un procediment competitiu, legalment reservat a clubs nàutics o clubs esportius, en lloc de fer-se, segons ells, amb concurs, amb concurs, tal i com ho diuen ells, que estipula la Llei de ports, que inclou clar uns paràmetres de major interès portuari, econòmic i mercantil.

Doncs bé, quatre dies després, els que protestaven perquè el procés es restringia a clubs esportius ja eren Club Deportivo, Club Deportivo 12 Millas, presentat a Eivissa el passat dia 20 de juliol, amb una vergonyosa roda de premsa, amb un atac sense contemplacions al Club Nàutic d'Eivissa.

Però això no acaba aquí, el domicili social d'aquesta nova entitat coincideix amb el de l'empresa Marinas y Playas de Gran Canaria, essent un administrador el catedràtic de Dret Administratiu de la Universitat Autònoma de Madrid, Francisco Javier Jiménez de Cisneros Cid, que és qui, pel que sembla, ha abonat l'aval del projecte de 12 Millas. Fins aquí podríem dir que no passa res, però aquesta persona, la qual, en el seu dia i com a assessor de l'Autoritat Portuària de Balears, va emetre un dictamen on conclouïa que l'entitat eivissenca no era rellevant per al port i per tant no procedia renovar l'actual concessió, sol·licitada pel Club Nàutic d'Eivissa, sense anar a concurs. Anam lligant caps?

L'altre administrador és el fill del propietari de Santana Cazorla, un dels majors conglomerats empresarials de Canàries i compta també amb el suport de potents empreses constructores, com la gallega COPASA. Com veiem, tot és arrel, tot és esport i tot és labor social.

I després de dir això, he d'afegir que aquesta nova entitat, 12 Millas, sorprenentment és sense ànim de lucre. Però no sorprèn tant quan veiem que és un requisit essencial exigut a les bases de concurrència de projectes convocats per l'Autoritat Portuària de Balears i, per tant, qui no ho compleixi haurà de ser descartat, si és així.

No volem que passi com a altres bandes, on es prometeren inversions i activitats esportives que no es varen fer i ara s'ha d'afrontar una fallida, la història no es pot repetir. L'Autoritat Portuària no només ha de valorar la part econòmica, sinó

fonamentalment la història i l'activitat del Club Nàutic d'Eivissa, i la interpretació de la llei permet aquesta possibilitat. Els parlaments, els governs s'han d'assegurar de la no existència d'operacions especulatives, no sé si dir també frau de llei; que s'imposin per damunt de qui pugui demostrar una activitat estimada i suportada per tota una societat.

Per això, el Grup Parlamentari Popular presenta la següent proposició no de llei, proposada: "El Parlament de les Illes Balears reitera el seu reconeixement a l'arrelament social i a la importància històrica del Club Nàutic d'Eivissa."

I segon, i darrer: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears i el Govern central a realitzar les gestions oportunes, dins el marc jurídic que correspongui". Demanam que s'acompleixi la llei, demanam que s'acompleixi la llei, però també donar valor a les declaracions unànimes de tres legislatures seguides; han fet declaracions a nivell de totes les institucions, doncs per tant ara és el moment de donar-los un valor, ara és el moment que això pesi, acomplir absolutament la llei.

La finalitat d'això és assegurar la continuïtat del Club Nàutic d'Eivissa com a entitat arrelada a la societat eivissenca i garantir així la continuïtat de la labora social i esportiva.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam a la fixació de posicions, també per un temps de deu minuts per cada grup. Té la paraula el Grup Parlamentari Podem Illes Balears.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Gracias, Sra. Presidenta. Es mi primera intervención en esta cámara y por lo tanto quiero saludar especialmente a todas las diputadas y diputados de esta cámara, a los miembros del Gobierno, a la presidenta del Gobierno cuando esté; también quiero hacer especial mención a las personas que asisten a estas sesiones de forma presencial y también a las que asisten de forma telemática, independientemente de cual sea la razón por la que nos están escuchando a todas las personas que aquí intervenimos.

Bien, es difícil apoyar al Club Náutico de Ibiza sin repetir determinados argumentos porque todos conocemos cuál es la labor que realiza este club náutico dentro de la isla, son casi cien años los que el Club Náutico de Ibiza lleva desarrollando su actividad en la isla, una actividad de marcado carácter social y deportivo que, a lo largo de los años, ha ido consolidando su presencia en la isla. Son muchas las circunstancias a que han tenido que hacer frente los socios para continuar ofreciendo la posibilidad de amarre a los mismos, es una entidad marcadamente interclasista, con cuotas mensuales populares para los socios, en la que no se le niega el acceso a las instalaciones a persona alguna y en la que la mayor parte de las embarcaciones de los socios que amarran no superan los nueve metros de eslora.

Además, forman en las habilidades de navegación deportiva a vela a niñas, niños y jóvenes de Ibiza, con resultados inmejorables demostrados por el simple hecho de que en el palmarés del club no son expuestos los trofeos de campeonatos inferiores al ámbito estatal, puesto que no caben, y no caben debido a que los de reconocimiento mundial y europeo ocupan todo el espacio.

Siempre manteniendo su vocación deportiva, ha dedicado excedentes económicos en invertir para la formación deportiva de sus socios infantiles y juveniles. En su escuela de vela admiten niñas y niños aún no siendo socios, y en invierno la práctica de este deporte la hacen de forma prácticamente gratuita.

La isla de Ibiza es de las pocas en el mediterráneo que no tiene un viento con un nombre propio, como lo tienen Malta, con el siroco, o lo tiene Menorca, con la tramuntana, la inexistencia de viento característico procura un plus de seguridad y comodidad de navegación, al que si se le añade el rápido abrigo y refugio que ofrecen las bonitas y cercanas calas, hace que prácticamente todo el levante tenga la vista aprobada hacia Ibiza y, por ende, a su puerto.

Esta demanda de amarres en Ibiza no le pasa desapercibida a la Autoridad Portuaria de Baleares, que, con su afán depredador, continúa gestionando los espacios portuarios públicos con intereses únicamente mercantilistas, obviando que se debe al interés también de la ciudadanía de Ibiza.

Siguiendo esta línea carente de sensibilidad hacia la ciudad de Ibiza y de sus ciudadanos, la Autoridad Portuaria fija su objetivo así en sacar rendimiento económico a un espacio portuario gestionado por el Club Náutico de Ibiza, hace ya años que se solicitó a la Autoridad Portuaria que se prorrogara la concesión del Club Náutico de Ibiza. Fue denegada la solicitud, haciendo oídos sordos a la propia demanda y al apoyo institucional de todas las corporaciones ibicencas que mostraron en aquel momento, y también de esta cámara.

Todas estas actitudes vienen derivadas de políticas económicas que se practican al margen de los intereses ciudadanos, en este caso de los socios del Club Náutico de Ibiza y de los residentes de la isla. Políticas neoliberales, desreguladoras del mercado y del acceso a contratos públicos que posibilitan mayor libertad de movimiento a los capitales y a las empresas que a las personas, en aras a un estado de globalización económica. Estas políticas económicas han sido auspiciadas y fomentadas por algunos partidos de esta cámara y que ahora, como su consecuencia, ante la voracidad del mercado, han de instar a proteger y a ensalzar instituciones como el Club Náutico de Ibiza que ellos mismos han desprotegido.

Responsables de la Autoridad Portuaria balear de esa época, y que fueron actores principales en arrollar la voluntad de la sociedad ibicenca, por el ansia de continuar especulando con espacio público, como si de espacio privado se tratara, hoy están imputados en procedimientos judiciales vinculados a diversas tropelías realizadas o en relación con el puerto de Maó. Se da la circunstancia que alguna de las personas que figuran de forma recurrente, informando negativamente las

solicitudes de obra de mejora de las instalaciones del Club Náutico de Ibiza, con la excusa de que la entidad se encuentra en precario, ahora figura vinculada a la Asociación 12 Millas, de muy dudoso carácter no lucrativo, que opta, en concurrencia al Club Náutico de Ibiza, a la gestión de las actuales instalaciones.

No puede este parlamento dejar de apoyar al Club Náutico de Ibiza y que continúe este sin sentido de dar preferencia a beneficios económicos meramente especulativos, en detrimento de beneficios sociales y ciudadanos. Es por ello que el Grupo Parlamentario Podem Illes Balears votaremos apoyando esta proposición no de ley y la permanencia del Club Náutico de Ibiza.

No debemos por ello olvidar la actitud de la Autoridad Portuaria de Baleares, en la que se ha venido ignorando de forma sistemática los intereses de la ciudadanía y de la sociedad de Ibiza. Instamos a que se comience a pensar en una autoridad portuaria insular y que sea ésta la que decida los autorignios del puerto de Ibiza, porque, además, se da la circunstancia que es la única capitania marítima que no tiene autoridad portuaria, análoga u homóloga, en su ámbito territorial, al menos de un puerto importante.

A su vez, y tal y como ha sucedido en el resto de ciudades donde, una vez construido el muelle comercial fuera del entorno urbano, se ha retornado a la ciudad el antiguo puerto, reclamamos, reclamaremos que se retire la declaración de interés general del puerto antiguo de Ibiza para que éste sea recuperado para la ciudad y, como no puede ser de otra forma, para las personas.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Grup Parlamentari MÉS per Mallorca.

EL SR. REUS I DARDER:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. El nostre grup està d'acord a reiterar el reconeixement del Parlament a l'arrelament social i a la importància històrica del Club Nàutic d'Eivissa. I reconèixer la tasca esportiva, social i cultural que fa i que compta amb el suport de tota la societat eivissenca. No reiteraré aquí ara tot el que ja s'ha dit de l'activitat d'aquest club nàutic en aquest parlament i a altres institucions.

El nostre grup, també, fins i tot podem estar d'acord amb instar el Govern de les Illes Balears i el Govern de l'Estat a realitzar les gestions oportunes per assegurar la continuïtat del Club Nàutic d'Eivissa, com diu el segon punt de la proposició, tot i que no ens sembla una redacció d'allò més encertada. Tot i així li donarem suport, però no sense advertir que amb aquesta redacció es pot donar la impressió que des del Parlament s'intenti produir una ingerència dins un òrgan de contractació del qual s'espera que decideixi amb transparència i objectivitat sobre unes regles del joc que ja estan fixades, però que no

s'han fixat ara, les regles del joc són l'actual Llei de ports de l'Estat i les regles del joc són els criteris fixats per l'Autoritat Portuària el passat 28 d'abril, a la fase de competència de projectes que ara està en marxa, i que contempla, evidentment, tenir en compte la funció social i, per desgràcia, també contempla tenir en compta la quantitat de la inversió que es pugui realitzar.

En tot cas, nosaltres compartim la preocupació per aquests nous projectes de dubtosa procedència, amb relacions també amb determinats sectors que s'han constituït a pocs dies d'acabar el termini, i estam d'acord que la llei ho permet i s'ha de primar la funció social dins aquest procés de valoració, i això és, crec, el que hauríem de demanar, que es primi la funció social dins aquest procés. I que es valori sobre grans inversions i entitats que només cerquin el rèdit, com diuen, a la seva proposició.

Ens sembla molt bé, hi estam d'acord, crec que el nostre grup sempre hem estat d'acord a primar la funció social sobre el rèdit econòmic, a mi particularment, que som nou aquí, em ve de nou que el Partit Popular també estigui d'acord a primar la funció social sobre el rèdit econòmic, no sé si se subscriu només al port d'Eivissa, però bé, en tot cas hi estam d'acord.

Sí, però, vull fer una reflexió: no n'hi ha prou a dir-ho avui i aquí ara, si volem que això sigui així ho han de dir també les regles del joc, les regles que es van fixar en el seu moment. En qualsevol cas, i encara que no trobam afortunada la redacció del segon punt, donarem suport a la proposta.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. El Pi anuncia que votarà a favor d'aquesta proposició no de llei. I personalment conec perfectament el club, perquè ja fa devers deu anys que hi va haver altres complicacions i es varen haver d'arreglar i es varen arreglar satisfactòriament.

Dir que entenem perfectament la trajectòria de tots aquests anys, la funció social, la funció esportiva i l'arrelament que té de moltes persones que han tornat majors i que pertanyen al club, van al club i hi ha tot un moviment que ens fa cada vegada més poble en aquest sentit.

Dit això i que hi votarem a favor, hem volgut intervenir en aquest debat d'una forma un poc que donem una passa més. Quina és la realitat que tenim? Que no tenim competències en aquests cinc ports d'interès general que hi ha a Balears, ni a La Savina de Formentera, ni al Port d'Eivissa, ni al Port de Maó, ni al Port de Palma, ni al Port d'Alcúdia, aquesta és la qüestió. El suport total i absolut al Club Nàutic d'Eivissa, però la qüestió és: aquest Parlament deixarà que ens passi, que ens acabin de xuclar la vaca que són els ports, l'Autoritat Portuària que només vol xuclar i només vol tenir ingressos de doblers.

Després de 33 anys d'autonomia, estam disposats a continuar igual i queixar-nos o realment dur aquí al Parlament, que ja s'ha dut altres vegades, però després s'ha abandonat, que realment hi hagi un traspàs de competències de l'Autoritat Portuària pel que fa a aquests cinc ports? Aquesta és la qüestió, perquè aquest plantejament, que molt bé ha presentat el diputat del PP, no plantejaríem aquesta qüestió, la resoldríem des d'aquí, la podríem resoldre.

Balears té un problema, constatat després d'aquests 38 anys de democràcia, on jo també he evolucionat en aquest sentit, té un problema, ens hem acomodat al que l'Estat ha anat fent. Volem jugar un partit nou o realment volem continuar queixant-nos, únicament i exclusivament, dins aquestes quatre parets, que massa transcendència no tenen fora, perquè al final de vegades són moltes discussions de cafè? Volem aquesta casa demanar el traspàs de competències de l'Autoritat Portuària? Poder realment al Port d'Alcúdia, al Port d'Eivissa, a La Savina, a Maó i també a Palma decidir? Això de Palma, l'ampliació del moll d'Es Portitxol, l'ampliació aquesta com pot ser que un de Madrid sàpiga si realment impacta o no impacta, realment com es va fer o no?

És a dir, nosaltres, de vegades, els mallorquins, en aquest cas els mallorquins, en el seu cas seria els d'Eivissa, els mallorquins hem tengut discussions perquè un molt viu de Madrid diu el que hem de fer aquí. Jo puc pertànyer al mateix Estat i hi pertany, que és el de Madrid, però jo no dic a Madrid on han de fer l'aeroport, ni on han de posar els seus ports esportius, perquè en tot cas els tenen dins un pantà, no els tenen a la mar. I resulta que el poc que tenim, el poc que tenim, el poc que dóna, que són els aeroports i els ports, no hi comandam. I jo crec que és el moment d'iniciar un camí perquè un espai no massa gros uns el traspassin i els altres puguem participar de la gestió.

És a dir, ho diem perquè votarem a favor d'aquesta moció, no faltaria més, però el que ens agradaria a nosaltres és que els eivissencs, a través de participació del Consell d'Eivissa i a través del Govern balear, poguessin no tan sols participar, no tan sols exigir que passin coses d'aquestes, sinó participar, com hauria de ser; perquè si aquesta transferència es fes, i com que els consells també són comunitat autònoma, hi podria haver participació tant del Consell de Formentera, com del Consell d'Eivissa, com del Consell de Menorca, com del Consell de Mallorca i del Govern balear per a realment decidir com hem d'ordenar això.

I per favor, d'una vegada per totes, que tothom que entra dins l'Autoritat Portuària i veu un metre quadrat o un espai, el mirall de l'aigua, on hi caben sis vaixells, pam!, tot d'una a fer doblers. No, hi ha coses que no són per fer doblers, hi ha coses que són per fer país.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Grup Parlamentari MÉS per Menorca.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. El Grup MÉS per Menorca també votarem a favor d'aquesta proposició no de llei i ho farem per diversos motius, el primer dels quals és perquè sempre hem donat suport a la societat civil i per societat civil no entenem només entitats sense ànim de lucre, sinó que entenem entitats que prestin, que la seva funció té un impacte social, té un retorn a tota la ciutadania, no només centrat en la pròpia expropiació del port, com es deia, sinó un impacte que el gaudi de la mar té sobre tots els ciutadans, que en el cas de les Illes Balears doncs encara és més important.

Després també hi votarem a favor perquè s'ha fet referència als ports d'interès generals i al Port de Maó, això ja ho hem viscut, com vostès recordaran l'any 2008 el Club Marítim de Maó va perdre la concessió dels amarraments i això ha causat un greu perjudici a la seva activitat social. I alguns dels riscos que vostè ha indicat de donar la concessió en aquest cas, en el cas de Maó era a una empresa privada, doncs s'han fet realitat, realment és arriscat perquè evidentment donar en concessió l'ús del domini públic a entitats que la seva preocupació no és l'interès públic i que, per tant, prioritzen altres interessos que són aquest interès públic, doncs bé, pot donar lloc a disfuncions que deixin després desatès el servei que se suposa que han de prestar.

En el cas de Maó, que és aquest al qual faig referència, era una empresa, en el cas que avui discutim aquí no és una empresa, sinó que és una entitat sense ànim de lucre, i retorn al que deia abans, no n'hi ha prou a tenir una estructura jurídica d'associació per acreditar un interès social.

Per últim, també hi votarem a favor perquè creiem que en els processos de selecció de concessionaris del domini públic s'ha de tenir en compte que, de fet, la llei, l'última modificació que hi va haver de l'any 2011 ja ho inclou, però hauria de dur-se fins a un nivell major el que en diríem la rendibilitat social; no n'hi ha prou que tingui una activitat social, sinó que s'hauria de poder valorar la rendibilitat social. Clar, quan diem s'hauria de poder valorar, s'ha de poder valorar perquè la llei ho estableixi i és una llei estatal i per tant els partits amb representació a les Corts són els que principalment haurien de garantir això, però també el plec de condicions i també, per tant, el consell d'administració de l'Autoritat Portuària que va aprovar aquest plec de condicions, que també era a l'època en què vostès governaven, serien els que haurien de garantir que es dóna resposta a aquesta rendibilitat social.

Per rendibilitat social entenem, evidentment, el servei a usuaris, és a dir, el nombre de persones que es beneficien de l'activitat de l'entitat concessionària; després també que es garanteixin unes quotes que permetin l'accés de tots els ciutadans en condicions d'igualtat al gaudi de la mar, i després també, evidentment, que també s'hi ha fet referència, l'activitat esportiva, l'impacte que tengui l'activitat esportiva i per tant els resultats en termes competitiu, que acreditin també, doncs, que aquesta entitat fa, desenvolupa la seva tasca social amb uns nivells de qualitat.

Per tots aquests motius, com deia, hi votarem a favor. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Grup Parlamentari Mixt.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Sra. Presidenta. Desde Ciudadanos valoramos la importante labor social que, sin duda, lleva a cabo el Club Náutico de Ibiza, así como su fuerte arraigo social. Por ello, nuestro grupo sí está de acuerdo en votar a favor de la propuesta.

Asimismo, pensamos que es en el concurso público donde la Autoridad Portuaria, en sus bases, debe valorar y dar la importancia que se merecen a estas actividades sociales. Nosotros votaremos a favor de la propuesta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Grup Parlamentari Socialista.

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

Bon dia, moltes gràcies, presidenta, senyors diputats i diputades. Com no pot ser d'altra manera, nosaltres ja hem anunciat que donaríem suport a aqueixa proposició i ser el darrer en intervenir té els seus avantatges i també té els seus desavantatges; com avantatges, la satisfacció, en primer lloc, de veure que tots els grups hi estan d'acord i que coincidim en la importància, en l'arrelament social i esportiu que té el Club Nàutic d'Eivissa, però hi ha una sèrie de coses a les quals vull fer referència avui i que dies passats vàrem comentar alguns dels que som aquí presents.

Entre d'altres coses era això que ha sortit aquí que jurídicament podia tenir qualque lloc que no fos massa clar, però jo entenc que el segon punt deixa clarament que tot el que fem i tot el que demanam és dins el marc jurídic que toca i es respecta la llei, com no podria ser d'altra manera. Però nosaltres som un parlament, nosaltres hi som per fer lleis, nosaltres hi som per proposar, nosaltres hi som per modificar allò que no sigui correcte i crec que tots els grups que han parlat abans han dit coses que són molt interessants i que hauríem d'agafar, Sr. Font.

Vull dir, jo prenc com a meves moltes de les paraules que ha dit vostè referides a què tenir cinc ports de l'Estat a la comunitat ens alguns casos ens suposa un problema, ens suposa un problema perquè no tenim la influència que hi hauríem de tenir. Jo he estat alcalde d'Eivissa, on hem tengut un port que és el nucli de la ciutat i l'ajuntament a penes hi podia intervenir, si intervenia en la gestió d'aquest espai doncs es podia trobar amb problemes si no estava d'acord amb l'Autoritat Portuària, i així ens havia passat moltes vegades.

Però, ara, cenyint-nos al Club Nàutic d'Eivissa, crec que és bo que nosaltres aquí, ja que estam tots d'acord, podríem estalviar quasi aquesta intervenció, però sí que hem de dir perquè la gent ho conegui que hi ha coses que són diferents, com ens passa amb l'educació, com en passa amb la sanitat, com ens passa amb moltes coses, hi ha gent que pot tenir vaixells a clubs privats, entitats privades. Aquestes entitats, quan surten a concurs, normalment es donen per a aquelles que

més paguen, que un cànon més gros paguen a l'Autoritat Portuària.

Llavors, per què es paga un cànon més gros? Normalment, perquè tu dius que faràs unes inversions en aquest club que suposa que llavors hagi de pagar més, però el que realment suposa és que els amarradors, la gent que tindrà un vaixell, pagarà molt més; com més luxe hi ha més paguen els amarradors i menys possibilitats d'anar a un club nàutic tenen els ciutadans normals.

Però clar, aquí no som enmig de la península on hi ha clubs esportius dins determinats pantans, no? Aquí som a unes illes on, per tradició, per història, per família, doncs hem viscut de la mar, quasi voldria recordar unes paraules del Sr. Isidor Macabich, que la gent d'aquí d'Eivissa doncs n'és coneixedora, però em fa por que algú les podria interpretar malament, per tant mentre ho estic dient ho estic pensant i crec que me les estalviaré. Però deia això perquè hi ha molta gent que, en lloc de comprar un cotxe, es vol comprar un vaixell; perquè li agrada a sortir a pescar els calamars o perquè li agrada anar a pescar els raons o perquè li agrada sortir amb la família els diumenges o els dies de festa. I té dret a tenir un vaixell.

I en el cas del Club Nàutic d'Eivissa els vaig a dir, perquè en siguin coneixedors, aquella gent que té un vaixell de sis metres, un vaixell normal, tal vegada una miqueta més gros del que té molta gent normal, el que paga avui al Club Nàutic d'Eivissa són 70 euros mensuals, una miqueta menys o igual del que paga qualsevol ciutadà per una plaça de pàrquing prop de ca seva, pot estar en aquest entorn, un poc menys dels cent euros. El que es paga a un club privat, doncs la majoria de gent no hi té accés, no té aquesta possibilitat, i veiem que a l'hivern molts clubs privats estan buits, no tenen amarres, no hi tenen vaixells perquè els vaixells hivernen, perquè són turistes, perquè hi va gent de fora i d'altres, en canvi en el club nàutic hi són tots els vaixells, perquè és la gent de la ciutat.

Particularment, crec tant en el club nàutic que vaig aprendre a navegar en el Club Nàutic d'Eivissa i era al·lot i vull recordar, vull pensar que llavors no ens costava res, no pagàvem res, simplement apreníem a anar en vaixell. Però avui en dia hi ha molta gent que va aprendre a navegar d'al·lot que té el seu vaixell per poder-lo gaudir com tots volem que es gaudeixin els vaixells, no?, cadascú té dret a fer el que vulgui, a comprar-se un vaixell de quinze metres i gaudir-lo quinze dies l'any perquè s'ho pot permetre, molt bé! Però en el cas dels clubs nàutics no és així.

I és més, jo el que demanaria, de vegades i ho he fet parlant amb la gent del club nàutic, és crec que s'ha de ser una miqueta més ambiciós, crec que el club nàutic ha de sol·licitar de l'Autoritat Portuària poder augmentar el nombre d'amarraments que té, perquè si augmenta el nombre d'amarraments hi haurà més gent d'una illa que té la mar i que moltes vegades vivim d'esquenes a la mar, que tindrà la possibilitat de tenir una barca; de dir: poseu-me en llista d'espera que quan tengueu una amarra buida jo vull una amarra al club nàutic, perquè ho puc pagar. I estalviarà per poder-se comprar un barquet i poder-ho fer.

I ara som aquí intentant defensar el club nàutic amb la por que tenim que vengui un club de fora, com ha dit el Sr. Serra, i que un club que fa tres mesos que està constituït s'ho pogués quedar, perquè el criteri que primi sigui el criteri econòmic. I si ve un club de fora i s'ho queda per un criteri econòmic anam a allò que els deia al començament, segurament el preu ja no seria el mateix malgrat ser un club nàutic, perquè l'increment del que ells pagaran ho incrementaran als amarradors que tenen.

Per tant, nosaltres aquí no fem res que vagi contra la llei, simplement tots els grups que representam tots els ciutadans de les Illes Balears diem: volem que continuï el Club Nàutic d'Eivissa, volem que continuï per història, per tradició i perquè és just, i perquè el Club Nàutic d'Eivissa algú l'ha criticat alguna vegada dient és que no ha fet les millores que toca en molts casos. Clar, i com les ha de fer, si no demana als seus socis que paguin el que no poden pagar, és molt difícil fer això.

Per tant, el dia que el club nàutic pugui tenir la seguretat que li donaran una concessió per a 35 anys, crec que és, 35 anys, podrà anar a un banc, podrà demanar sous i dir: jo vaig a fer unes millores i les puc pagar en 30 anys. Mentre que si me'n donen quinze, em donen una pròrroga de quinze o disset anys, jo no puc anar a cap banc per fer aquestes millores. I és més, les podré fer sempre i quan tenguim un percentatge, que és del voltant del 20%, d'amarres que siguin en rotació a l'estiu, perquè aquesta gent que pot pagar amarres a l'estiu, que ve de fora, pugui ajudar a pagar aquesta inversió que necessita fer el club nàutic.

Per tant, no vull, i en el seu dia record que era membre del consell d'administració d'Autoritat Portuària, no vull que a Eivissa passi el que va passar a Maó, que es va perdre el Club Marítim i que el temps, els anys, han donat la raó a aquella gent que deia que el Club Marítim de Maó havia de continuar, perquè el que l'ha succeït ha estat un fracàs. I, entre d'altres coses, hi ha hagut molta gent que històricament tenia vaixell a Maó i que ha deixat de poder-lo tenir perquè no podia pagar les quotes que es varen posar després. Crec que la gent de Menorca em podrà confirmar una miqueta que el que dic és cert.

Per tant, nosaltres no ens podem permetre aquest luxe.

No sé si fa cinc o sis anys ja hi va haver, i ho dic perquè tenguem tots la informació, un membre o un dirigent de l'Autoritat Portuària que es va enfadar amb el club nàutic i li va pujar el cànon anual, li va créixer el cànon en un 400, augmentar el cànon que pagava a l'Autoritat Portuària en un 400%. Jo crec que això són coses que nosaltres hem de conèixer, perquè nosaltres som els responsables de poder-les evitar en un futur.

El club nàutic avui depèn de la decisió que es prengui de com s'adjudiqui la nova concessió. Que estic convençut, vull pensar que seria una autèntica barbaritat que no continuàs el club nàutic, però si la llei digués que no teníem raó i que la raó era a un altre costat, creuria poc, encara molt menys, en la llei que tenim; però nosaltres som un dels primers responsables d'evitar que en un futur això pugui passar a altres clubs nàutics. I tenim clubs nàutics a l'illa de Mallorca, a l'illa de Menorca

crec que..., sí, també n'hi ha dependents de la comunitat, i a l'illa d'Eivissa.

Per tant, estic molt content de poder reiterar aquesta unió que hi ha entre tots sobre aquesta proposició no de llei i encoratjar-nos que fem feina perquè això no torni a passar a un futur, perquè ara puguem garantir, pugui donar-se la continuïtat del Club Nàutic d'Eivissa, però que cap altre club nàutic no hagi de passar pel patiment que passa el Club Nàutic d'Eivissa. Així que moltes gràcies i desitjar-nos molta sort a tots.

Bon dia.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Vol fer ús de la paraula el grup proponent? Té la paraula el Sr. Vicent Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. L'ús de la paraula és obligat per donar l'agraïment a tots els grups parlamentaris, pel suport a aquesta proposició no de llei, i per fer una sèrie de comentaris respecte de temes que s'han tocat aquí els quals haurien de ser objecte, tal vegada, de qualque altre debat parlamentari, però sí que m'agradaria donar dues pinzellades sobre cada una de les coses.

Al representant de Podem m'agradaria dir-li que una actual normativa ha protegit un poc més tots aquests processos i que ara mateix l'Autoritat Portuària de Balears aplica un procés que està dedicat exclusivament a clubs nàutics i a entitats esportives sense ànim de lucre, per la qual cosa el procés de concurs obert que existia abans, doncs no existeix, en principi, pel que sembla, i que, per tant, això facilita tot aquest plantejament que tots hem suportat.

Hem volgut anar endavant amb una passa més, al representant de MÉS per Mallorca, doncs sí que és ver que hi ha una redacció aquí que podríem tal vegada interpretar que en certa es podrien establir ingerències sobre el procés d'adjudicació, que sempre he volgut que quedàs ben clar que no, que quedí ben clar que la llei ha d'anar per on ha d'anar, però després de tantes declaracions institucionals, les quals, com dic, fa tres legislatures, amb representants polítics de diferents grups polítics, s'ha anat endavant i s'han aprovat per unanimitat, i crec que era el moment de donar una passa més, una passa més amb la qual aquestes declaracions institucionals prenguessin un valor, un valor, un pes, que moltes vegades, doncs, queden surant per l'aire i no acaben de tancar-se en res; però crec que és el moment de recollir totes aquestes declaracions institucionals i passar-les, precisament a això que ha dit vostè, a primar la funció social dins aquest procés, que és un cosa, un valor, que el (...) d'Eivissa sí que té.

Per tant, estic en les mateixes que diu vostè, és a dir, si hi hagués el més mínim dubte que nosaltres intentàvem establir una ingerència, seria el primer a retirar aquest segon punt. Però crec que es troba en el límit, per què hem volgut anar al límit?

Perquè pensàvem que era el moment de donar força a la feina social, a la labor social que fa el Club Nàutic d'Eivissa.

Efectivament, Sr. Font, crec que és un debat que hem d'obrir, no és normal que, essent vesins de l'era, que utilitzant unes estructures fins i tot de bars i de restaurants, resulta que estiguem a casa del vesí, que el vesí és l'Estat. Per tant, crec que és un debat que tots hem demanat, crec que és un debat que ara supera un poc aquesta proposició no de llei, però crec que, efectivament, s'haurà de plantejar d'una forma molt clara i intentarem ser definitius respecte d'iniciar tot el procés que faci que no haguem de demanar ni pregar, que nosaltres hi tinguem una influència, que hi tinguem un cert poder i que, diguem, això és el que volem, en aquest cas, això és el que volem per a Eivissa, perquè té tota aquesta base.

Efectivament, compartesc també, i en la mateixa línia s'ha manifestat el representant de MÉS per Menorca quant a la rendibilitat social, també citada per MÉS per Mallorca, crec que és el que, en definitiva, volem: donar valor a aquesta rendibilitat social i esportiva que té tot aquest club, que engloba no només activitats esportives i socials, com dic, sinó també d'integració de persones amb discapacitat, de persones majors, té un gran projecte molt valorat també per a l'oci i el temps lliure de determinats col·lectius, crec que té un pes important que es troba en perill, doncs, com deïem, de desaparèixer.

Agrair al Grup Mixt, lògicament, el suport, crec que és important que tinguem aquesta unanimitat a tota la cambra, una vegada més en un tema que crec que s'ha dut des d'un principi. Perquè des d'un principi, també, el Sr. Xico Tarrés, ha estat impulsor de declaracions a favor del Club Nàutic d'Eivissa, i crec que això no és un tema polític, no som aquí, ni el Grup Popular no ha plantejat aquest tema per fer política, sinó únicament per intentar cercar aquesta passa més, aquesta límit que faci, com he dit, únicament que aquestes declaracions institucionals tinguessin un valor social que pugui ser valorat i jutjat.

Estam d'acord que aquesta funció social hauria d'ampliar-se amb nous amarraments, crec que tot això s'ha d'aconseguir a través de tenir més competències, més influència sobre una Autoritat Portuària de Balears que moltes vegades es mostra massa intransigent amb les demandes de les institucions municipals o insulars.

Així que res més, agrair el suport a tots, crec que és molt important aquesta unanimitat i crec que tot això ha estat una unanimitat també de l'illa d'Eivissa i de determinats conceptes que esperem que poc a poc es vagin introduint.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Ateses les intervencions dels grups parlamentaris, s'entén que aquesta proposició no de llei es pot aprovar per assentiment. Queda aprovada.

III.2) Proposició no de llei RGE núm. 4223/15, presentada pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a modificació de la Llei 11/2014, de comerç.

Finalment, debatem la Proposició no de llei RGE núm. 4223/15, presentada pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a la modificació de la Llei 11/2014, de comerç.

Intervenció del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS per defensar la proposició no de llei, per un temps de deu minuts.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Per a PROPOSTA PER LES ILLES El Pi era un compromís electoral de primera magnitud la defensa del petit i mitjà comerç, d'aquest teixit productiu que és qui dona més ocupació a les Illes Balears, i aquest compromís era doble en el sentit genèric d'aquesta defensa i en el sentit concret d'algunes propostes que s'havien de plasmar en una modificació normativa de la legislació vigent en aquesta matèria. I per això hem volgut que la primera iniciativa parlamentària que presentem a aquest nivell de votació, a aquest nivell de proposició no de llei, sigui relativa al comerç.

La Llei 11/2014 va ser un mal menor, va ser un mal menor acceptat per molts sectors comercials davant una legislatura que s'havia caracteritzat per la modificació de l'anterior normativa comercial, que també s'havia fet amb un ample consens, i per una legislatura sobretot protagonitzada per una aposta de l'executiu per obrir les autoritzacions a les grans superfícies comercials. Aquesta legislatura ha començat amb una suspensió d'aquestes autoritzacions a les grans superfícies comercials.

I nosaltres volem reiterar, avui que parlem de comerç, i tot i que vàrem donar suport al decret llei, a la convalidació del decret llei que es va dur a aquest plenari, volem aprofitar aquesta ocasió per reiterar que ens sap molt de greu que els grups que donen suport al Govern no aprofitassin l'avinentsa de la convalidació per fer la tramitació d'aquest decret llei com a projecte de llei i, per tant, donar l'oportunitat a tenir ja una via parlamentària oberta per plasmar aquestes modificacions a la normativa comercial que realment facin una aposta pel comerç de proximitat i pel comerç d'atracció, perquè la Llei 11/2014 va ser una obertura, va ser donar més camp obert a aquest comerç d'atracció, a aquestes grans superfícies comercials.

També en el debat de convalidació del decret llei vàrem manifestar que es produïa en aquesta matèria, com en altres matèries, una important inversió competencial per part de l'Estat, que es buidaven les competències de les Illes Balears en aquesta qüestió on, en teoria, en matèria de comerç interior, tenim una competència exclusiva. I malauradament, hem de dir que des de la presentació d'aquesta proposició no de llei al dia d'avui, s'ha produït una sentència del Tribunal Constitucional sobre la impugnació que va fer Andalusia de normativa estatal que ha acabat afermant aquesta invasió competencial per part de l'Estat, de la qual cosa, evidentment, no ens congratulam,

almanco des d'El Pi no ens podem congratular en absolut. Aquestes lectures centralistes, aquestes lectures recentralitzadores pensam que no duen res de bo i les proves es troben a les tensions territorials evidents que tots coneixem.

Però encara així, encara així, encara que hi hagi aquesta invasió competencial, encara que hi hagi aquesta normativa estatal que molt sovint esgota la matèria, pensam que encara la comunitat autònoma té marge de maniobra i que la comunitat autònoma ha de ser ambiciosa, i que la comunitat autònoma ha de reaccionar i ha de fer una aposta claríssima pel comerç de proximitat, almanco aquest és el nostre compromís electoral i per això volem ser coherents amb aquest compromís electoral i per això duim avui aquesta proposta.

El contingut de la proposta és molt simple, en primer lloc, una declaració més d'intencions en relació amb la necessitat de modificar aquesta llei i que aquesta modificació vagi adreçada a donar més protagonisme, a donar més protecció a defensar, a posar en valor el nostre petit i mitjà comerç.

I en segon lloc, algunes qüestions que consideram que aquesta futura modificació de la Llei de comerç hauria de contenir. Una primera, el tema dels dies d'obertura els festius, diumenges i festius. Aquí sí que consideram que hi ha un marge de maniobra, la normativa bàsica de l'Estat diu que el mínim són 10 dies; en aquest moment la normativa els fixa en 16 i, per tant, entenem que aquí hi ha un marge de maniobra clar per part de la comunitat autònoma per reduir aquests dies d'obertura els diumenges i festius.

En segon lloc, el tema del màxim d'hores setmanals d'obertura. Aquí vull retornar a la sentència del Tribunal Constitucional, que era un dels punts que estaven impugnats, i com que Andalusia ha perdut, efectivament, es manté la normativa estatal del màxim de 90 hores d'obertura setmanal. Per tant, aquí jo ja ho tenia en compte a la proposició no de llei, perquè deia dins la jurisprudència que dictà el Tribunal Constitucional, per tant això no és possible mentre no hi hagi un canvi de la normativa estatal i em referiré a aquesta qüestió quan vagi a les esmenes que ens han presentat a la proposició no de llei.

En tercer lloc, una qüestió que a nosaltres ens preocupa molt, que sabem que és un tema molt complicat, que és el tema de la venda ambulat il·legal. És un tema complicat, és un tema que crea una gran pressió sobre els ajuntaments i sobre la competència deslleial que pateixen els comerciants els quals paguen tots els seus impostos, que es veuen obligats a fer front a grans obligacions i veuen com altra gent, que no paga els seus impostos, que ho fa d'una manera, diguem fora de la legalitat, els ven els productes i, a més, és una classe d'oferta, per dir-ho de qualque manera, la venda ambulat il·legal, que pressiona d'una manera molt directa, incomoda fins i tot els possibles clients i els turistes, això a les platges de les Illes Balears es veu cada dia, és un gran problema per al benestar, per a la tranquil·litat dels nostres visitants, no haver de patir un venedor el qual evidentment es vol guanyar la vida, però no haver de patir un venedor que cada minut et vol vendre o bé una sàndria o vendre unes ulleres o vendre un capell o vendre el que sigui. Per tant, entenem que aquí s'han d'adoptar mesures, moltes

mesures, algunes de caràcter coercitiu i d'altres d'unes altres característiques.

I finalment, una quarta proposta concreta és el tema de les rebaixes. L'Estat va liberalitzar el període de rebaixes i va dir que cada comerciant podia establir els seus períodes de rebaixes lliurement. Això el que ha provocat és la desnaturalització de les rebaixes; les rebaixes abans eren un reclam per als clients, iniciaven un període de rebaixes i els clients s'animaven a comprar, fins i tot tots som testimonis d'aquelles corregudes a determinats magatzems amb ganes els clients d'aprofitar les rebaixes. Avui en dia els clients, els ciutadans estan despistats, no saben quan hi ha rebaixes, no hi ha aquesta atracció que exercia la fixació d'un determinat període de rebaixes perquè els clients vagin a comprar i fomentem el consum, que hauria de ser un dels objectius d'una economia de mercat.

Sabem que aquí el marge de maniobra legal és petit, perquè és evident que la normativa estatal marca aquesta liberalització, però sí que entenem que el Govern pot establir de manera orientativa i amb el suport publicitari, amb el suport de la seva maquinària, pot establir uns períodes de rebaixes, que alguns comerciants no respectaran, però jo crec que si es fa de manera consensuada amb les patronals, amb els sindicats, si tothom s'hi implica aquests períodes de rebaixes, encara que siguin orientatius i no obligatoris, serviran com a reclam i recuperarem la filosofia que tenia les rebaixes. I per tant en aquest sentit pensam que és plenament efectiu i té plenament sentit que es recuperi almanco, ja dic, de manera orientativa, aquest període de rebaixes.

S'han presentat dues esmenes, dos grups parlamentaris han presentat esmenes a aquesta proposició no de llei. El nostre grup parlamentari ha tengut converses amb aquests altres grups parlamentaris esmenants i hem arribat a una transacció, a una espècia de transacció la qual consisteix, bàsicament, en modificar el punt dels festius i els diumenges, que, en lloc de fixar-los ja directament en 10 dies, volem donar un cert marge de maniobra a la negociació i per tant que hi hagi una reducció, la nostra proposta és que quedi en una reducció dels dies festius, és a dir, que minvi dels 16 fins als 10, però que hi hagi un marge, no determinar exactament els 10 en aquesta proposició no de llei.

També quant a la venda ambulat només dir que s'introdueixen millores que lluitin eficaçment contra aquesta venda ambulat, no fer referència al decomís, que era el que feia inicialment la nostra proposició no de llei.

I en relació amb el tema de les hores d'obertura, del màxim d'hores d'obertura, ja dic, en funció d'aquesta sentència del Tribunal Constitucional i vist que és una competència estatal, el que fem és no instar el Govern de les Illes Balears, sinó instar l'Estat perquè sigui l'Estat qui canviï aquesta normativa, recuperi les 72 hores i a partir d'aquí recuperem aquell consens que existia anteriorment, que el Govern de l'Estat i el Govern de la comunitat autònoma accedis per afavorir el comerç d'atracció aquestes 90 hores.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Procedeix la intervenció del Grup Parlamentari Podem Illes Balears per defensar l'esmena RGE núm. 5476/15, rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 5480/15, amb un temps de deu minuts.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Presidenta, diputats i diputades. Volia manifestar, primer de tot, el meu agraïment en la primera vegada que puc parlar aquí, a la institució que ha de representar la ciutadania de les Illes Balears i vetllar pels seus drets; el meu agraïment a tota la ciutadania de les Illes Balears per voler-nos aquí i per poder fer de portaveu de la majoria social que s'aixeca, som aquí pel que necessitem.

Dit això, podem parlar del que ens pertoca avui, avui discutim l'aprovació o no de la proposició no de llei que presenta El Pi la qual insta el Govern a canviar la Llei de comerç. Nosaltres ho hem dit moltes vegades, estam a favor de combatre el patiment de la majoria social, la nostra intenció és la de ser només una eina perquè els de baix defensin els seus drets i els seus interessos per davant de les grans empreses, en aquest cas grans superfícies i grans cadenes; per davant també dels bancs i dels poderosos els quals han condicionat la vida política fins ara. Volem ser l'eina dels botiguers i dels petits comerciants, aquests que aixequen cada matí la persiana del seu negoci.

Aquesta gent pateix una crisi, però també una estafa, l'estafa de les grans superfícies, aquelles que voldrien fer fora tot el petit comerç d'una. Aquestes grans superfícies i els seus lobbys fan por i xantatge als governs per desregular i es queden amb tot el mercat, amb pràctiques brutes com la desregulació dels horaris comercials i els períodes de rebaixes. Una dada: la concentració en el sector de la distribució es troba en cinc mans que tothom coneix i que ja representen més dels dos terços del comerç minorista a l'Estat.

Per a Podem el comerç de proximitat és un requisit per al canvi de model productiu, és on podem esperar unes arrels en l'economia local i en la producció ecològica i pròpia. Per això, els botiguers i les botigueres de les Illes ens trobaran al seu costat. En els acords del canvi diem que volíem la revisió dels articles més desreguladors de lleis com la Llei del turisme, la Llei agrària, la Llei del sòl i la Llei del comerç.

Per això donam suport als punts de l'apartat 2, a), c) i d), però volem votar de manera diferenciada l'apartat b).

Ens sembla que els governs de canvi hem d'optar perquè puguem impedir allò que el Partit Popular havia permès, com havia estat el gran centre comercial de Ses Fontanelles, aturar això és un triomf de la gent. Què farien les grans superfícies si no tinguessin límits? Les Illes Balears serien un gran centre comercial, i nosaltres creiem que som molt més que això.

Entenem que la proposta d'El Pi és totalment raonable en aquests punts que he esmentat abans, es diu que la Llei de

comerç es va aprovar amb molt de consens, ho entenem, però en els consensos les parts han de cedir i qui té més poder per a no cedir és sempre la part més forta. Alguns aspectes d'aquesta llei no agraden als sindicats ni als petits i mitjans comerciants. Quin va ser el problema? Que la pressió dels grans era molt forta? Doncs nosaltres hem vingut aquí per a això, per canviar els consensos, perquè fer política consisteix a convertir en real allò que és possible, no a canviar algunes coses perquè res no canviï. Si pensam que obrir 90 hores a la setmana són massa hores, si pensam que obrir 15 dies l'any són massa dies, si pensam que les rebaixes s'han de regular perquè cap gran superfície abusi, hem d'actuar en conseqüència.

Diputats i diputades del pacte, hem vingut aquí per a això, per plantar cara als grans, als que han fet un ús indiscriminat del seu poder envers els petits, els quals s'han vist s'han vist desprotegits i els que tenen esperança perquè aquest govern faci alguna cosa diferent, perquè al final fer política és discriminar i decidir, i no pots estar amb els petits si també estàs amb els grans. Als grans ja els va bé, no necessiten ajuda; a qui els va bé permetre's obrir 72 hores?, a les grans superfícies i a les grans empreses. Qui pot obrir tots els diumenges i festius que vulgui?, les grans superfícies i les grans empreses. A qui beneficia poder fer més de dues rebaixes a l'any?, a les grans superfícies i a les grans empreses.

Nosaltres ho tenim ben clar, però a vegades es diu que ara no és el moment. Mirin, creim que així, amb aquesta actitud, les coses no canvien i segueixen igual; si hem vingut a fer política per no canviar res, per continuar igual, perquè les grans empreses i les grans corporacions decideixin per nosaltres, doncs no comptin amb nosaltres, però si estam disposats a fer política de veritat, allà serem. Pensam que hem de canviar la Llei de comerç, però hem d'anar a l'arrel del problema i ser valents, perquè és allò que la gent va votar el 24 de maig, fer fora l'absolutisme del Partit Popular, que obeeïa tots els dictats dels grans i els poderosos, i donar l'oportunitat a un govern de canvi que actuï seguint allò manat per la gent.

Per a nosaltres no té sentit dir que estudiarem la possibilitat de començar a estudiar la possibilitat de canviar alguna cosa, per això és millor no dir res. Hem vingut aquí a fer, no a dir que farem, i per això ens hem sumat a la transacció que s'ha fet finalment d'aquesta proposició no de llei; no ens agradava la redacció que havia plantejat el PSIB.

Per una altra banda no podem donar suport al punt b) de la proposta d'El Pi. El problema del petit comerç no està produït per la venda ambulat. No poden enfrontar el que està malament amb el que està pitjor, no podem castigar els que ja han estat castigats. El problema del petit comerç està produït per una política desreguladora que permet l'abús de les grans companyies; algunes d'elles evadeixen impostos mitjançant enginyeria fiscal: contracten per quantitats de doblers irrisionables amb una càrrega de treball enorme, obren els festius i diumenges, obren més hores de les que pot permetre's el petit i mitjà comerç i abusen dels nostres agricultors i ramaders; recordem la marxa blanca que va arribar a Madrid fa uns dies. Com deia hi ha solucions més globals i integradores que una postura eminentment repressiva o coercitiva; no ens agrada dir que lluitarem contra la venda ambulat, preferiríem dir que volem donar sortida a aquesta gent, com està fent per exemple

l'Ajuntament de Palma, oferint vies integradores i conciliadores per a les persones que veuen la venda ambulant com la seva única manera de subsistir.

Per acabar he de dir que votarem a favor dels punts a), c) i d) de l'apartat 2 d'aquesta proposició no de llei, i que votarem en contra del punt b), on es tracta la venda ambulant.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervencions dels grups parlamentaris Socialista, MÉS per Mallorca i MÉS per Menorca per defensar l'esmena [RGE 5491/15](#). Té la paraula el Grup Parlamentari Socialista.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies, presidenta. Bon dia, diputats i diputades. Comencem aquesta intervenció del nostre grup dient que compartim l'esperit i gran part del que proposa aquesta proposició no de llei d'El Pi. El Grup Socialista ha fet i seguirà fent feina per aconseguir un comerç de proximitat, integrat dins la xarxa urbana de les ciutats i els pobles de cada una de les Illes, per enfortir també la xarxa comercial que dona vida als barris i que també cohesiona l'estructura econòmica i social d'aquestes illes. Volem i seguirem fent feina per aconseguir un model que mantengui l'equilibri entre els diferents formats comercials, ajustat a la població i també dimensionat al territori de cada una de les Illes, un comerç que respongui també a les necessitats dels ciutadans.

La crisi, les noves formes de gaudir del temps lliure dels ciutadans, les noves tecnologies, també han arribat i amb molta força al sector de comerç, on han incidit d'una forma... diríem que han irromput d'una forma important. Per això pensam que la Llei de comerç ha de tenir els aspectes que proposa aquesta proposició no de llei, que sens dubte són molt importants, i tots aquests altres i alguns més que segur que ens hem deixat. Per això deim que és necessari abordar aquests quatre punts en un moment donat i més punts d'aquesta llei.

La importància del sector comercial a les nostres illes és per tots coneguda, i crec que també compartida. Les xifres són eloqüents, i no per conegudes no està malament recordar-ho: representa prop del 10% del producte interior brut d'aquesta comunitat, tenim més de 20.000 comerços oberts, i manté més de 70.000 llocs de feina. És evident que la fortalesa d'aquest sector econòmic és vital per la importància que té per a aquesta comunitat. Per això és molt important l'ordenació d'aquest sector, regit per diverses lleis estatals, com recordava el portaveu d'El Pi, i per la Llei 11, de comerç, aprovada molt recentment en aquest parlament. Aquesta llei ha estat modificada fa molts pocs dies mitjançant el Decret Llei 2/2015, de mesures urgents en matèria de grans establiments comercials, per salvar-la precisament del recurs d'inconstitucionalitat que el Govern de l'Estat va instar i va manifestar de forma clara la seva intenció d'interposar; la rapidesa en l'actuació d'aquest govern aprovant el decret llei va aturar aquest recurs d'inconstitucionalitat. Entre altres aspectes

vull recordar que aquest decret llei suspèn per un termini de sis mesos l'atorgament de les autoritzacions comercials per tal d'adequar el procediment d'aquestes noves autoritzacions, cosa que no està feta, encara, s'està fent. Per altra banda també el Consell de Mallorca -i crec que és bo recordar-ho- ha iniciat la redacció del Pla director sectorial amb una moratòria de tres anys. Molta feina jo crec que per part d'aquest govern i també en aquest cas del Consell de Mallorca, molta feina en pro d'aquest sector en poc temps, en dos mesos.

Totes aquestes qüestions, totes aquestes actuacions, a més, van en la línia de millorar aquesta xarxa comercial amb un comerç..., per incidir en el model de comerç de proximitat integrat a la xarxa urbana, dimensionat en el territori insular i que també respongui a les necessitats dels consumidors. Al Grup Socialista, patronals i sindicats consultats, consideram que seria bo revisar aquesta llei, hi estam d'acord; possiblement també hauria de ser bo, seria millor transcorregut almanco el temps que dura aquesta suspensió d'autoritzacions, però és vera que ara nosaltres aquí parlar i assentar les bases d'allò que podria ser la modificació és positiu. Per la importància social i comercial, també, i econòmica d'aquest sector és precís que aquesta modificació de la Llei de comerç es dugui a terme per consens, consens no sols dels grups polítics d'aquesta cambra, que sí, que també, però també sobretot dins el sector comercial. Per això, després de parlar amb tot el sector, patronals, sindicats, consideram que aquesta revisió de la modificació de la llei seria bo que s'iniciés en el si de la Comissió interinsular assessora de comerç, òrgan de participació de tot el sector comercial, administracions de totes les Illes, patronals i sindicats. És evident que la modificació d'aquesta llei es durà aquí, que és on pertoca, però creim també molt necessari aquest debat i la participació de tots els actors implicats.

Per això, i en aquest sentit, hem presentat una esmena que va en aquest sentit que fins ara he explicat: mantenir..., és a dir, no esmenam el punt 1 de la seva proposició no de llei, que compartim i que hi votariem a favor, i pel que fa a l'apartat a) del punt 2 entenem que aquest debat del nombre de dies festius s'ha d'estudiar la possible reducció en el si d'aquesta comissió assessora de comerç. Jo creia que ja va ser un punt molt debatut en el debat -valgui la redundància- de la llei, i és bona possiblement després d'aquest temps una revisió d'aquests dies que ara poden tenir obert els comerços; nosaltres pensam que és bona aquesta revisió, és bo parlar-ne, és bo debatre i arribar en allò possible a aquest equilibri entre totes les forces que intervenguin, i pensam que cap àmbit millor per començar a parlar d'aquesta qüestió que aquesta comissió assessora de comerç.

Respecte del punt b), la Llei 1/2004, d'horaris comercials, fixa el màxim, perdoni, el mínim, en 90 hores setmanals. És per això que una llei d'aquest parlament no el pot fixar en 72 hores. El que sí podem fer, i això posam a la nostra esmena, és proposar, instar el Govern de l'Estat la modificació d'aquesta llei en el sentit de reduir aquestes 90 hores setmanals. La nostra proposta ha de ser 72 hores? Sí, si és aquesta la que s'acorda en el si de la comissió.

Pel que fa al punt c), les competències de venda ambulant, segons la mateixa llei de comerç -vostè ho sap-, són dels ajuntaments, i ens consta que hi ha molts d'ajuntaments que hi

estan ja fent feina i que és una problema, és una qüestió que a més de ser un problema comercial també a vegades és un problema o és una qüestió també d'àmbit social. Nosaltres pensam que aquesta proposta que feia inicial El Pi incidia de forma directa en l'exercici d'aquesta competència pròpia dels ajuntaments, i pensam que és necessari escoltar allò que fan els ajuntaments, tot i que estam d'acord a incidir en aquesta qüestió en el sentit de trobar millores que puguin reconduir aquesta qüestió de la venda ambulant. Sabem que l'Ajuntament de Palma hi està fent feina, sembla ser que d'una forma molt encertada, i pot ser que el Govern sí que faci una tasca de coordinació, com ja està fent la Conselleria de Treball i de Comerç i Indústria, una tasca de coordinació en aquesta matèria per tal d'ajudar els ajuntaments a tenir uns reglaments unificats, o més o manco similars tots els municipis, d'aquesta qüestió.

Respecte del punt d), que fa referència al període de rebaixes, regulat per la Llei 7/1996, d'ordenació del comerç minorista, s'ha de dir que efectivament va quedar totalment oberta la qüestió tant del període com de l'inici de les rebaixes. També li he de dir que des del nostre grup no veim cap impediment perquè els comerciants, el sector de comerç, sigui ell qui es posi d'acord perquè ho pot fer, no hi ha cap impediment perquè ho faci amb aquesta legislació que tenim, que arribin a aquest acord que seria dins aquesta comissió, entenem, per dir "el període serà aquest, l'inici serà aquest". Nosaltres en principi, si no hi ha res en contrari, el fet del Govern imposar una data creim que no és el més interessant i el més convenient; llavors dins aquesta possibilitat ampla crec que és important escoltar el sector comercial perquè pugui decidir, el que seria ideal, això, que es posassin d'acord perquè és vera que l'impacte és més important si hi ha un acord i una actuació conjunta que si va tothom i cadascú per la seva banda.

El Grup Socialista, dit això, és conscient de la gran importància social i econòmica del sector comercial; entenem, però, també essencial conservar aquest equilibri entre les distintes formes de comerç, i aquest govern en pocs dies ha fet moltes actuacions importants en aquest sentit, que és ben conegut per tots.

Aquest grup diu sí a la modificació de la Llei de comerç, per millorar-la amb consens, amb rigor, cercant tot allò que ajudi el sector a enfortir-lo i a assolir els reptes que de forma clara i decidida té damunt la taula. Per això hem presentat aquesta esmena que recull les inquietuds de patronals i sindicats sobre la necessitat de modificació d'aquesta llei, i un pic ha explicat, i ens havíem tengut ocasió de veure, la transacció que ens proposa El Pi, li hem de dir que nosaltres l'acceptam en tots els termes amb què l'ha proposada i formulada.

Moltes gràcies, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Senyors diputats i diputades, som aquí avui per debatre la proposta de proposició no de llei d'instar el Govern balear a

modificar la Llei de comerç de les Illes Balears. Volem donar les gràcies a tots els ciutadans i les ciutadanes que han possible que donem suport a un nou govern, un canvi que doni la possibilitat perquè aquest tipus de propostes s'escoltin i es duguin a terme.

Durant aquests passats quatre anys de majoria absoluta del PP a les Balears aquest tema ha estat un tema de debat i confrontació social i política. S'ha de recordar que va donar lloc a la primera i única manifestació instada pels petits comerciants per reclamar una major protecció del petit comerç sense que el Govern del PP hi donàs resposta. Sabem, i és un fet constatat, que les petites i mitjanes empreses de Balears, i entre elles el petit comerç i els autònoms, són el sector econòmic que genera els llocs de feina més estables i socialment més repartits. El sector de comerç també representa el 10% del producte interior brut, amb més de 20.000 comerços oberts que mantenen més de 70.000 llocs directes de feina. És important.

És una part, per tant, primordial de la nostra economia balear i del nostre teixit social que requereix una seguretat jurídica. Precisament avui he vist a unes declaracions de premsa que el president de PIMEM deia taxativament que avui dir que..., poden afirmar que hi ha un cert repunt econòmic, però que la paraula de recuperació econòmica de què el Partit Popular ha fet tanta bandera aquests anys és una ofensa per a les petites i mitjanes empreses. Per tant, amb l'excusa dels dictats d'una major competitivitat d'Europa i l'Estat espanyol es va deixar de banda fer ús de tots els instruments a l'abast dels responsables polítics per tal de donar la màxima protecció possible a aquest sector. Com diuen els representants del sector aquests darrers anys han estat un colador per a les grans superfícies i les grans operadores. Ben cert que l'aprovació de la Llei 11/2014, de la qual ara avui discutim, es va veure com un mal menor per part del sector, davant la impossibilitat que el Partit Popular impulsàs una llei més adequada a les característiques d'insularitat de les nostres illes, del seu territori i la seva distribució econòmica. El fet de facilitar les grans superfícies en detriment dels petits comerços ha deteriorat el comerç de proximitat i la dinamització dels barris i centres urbans.

El model de MÉS per Mallorca és un model de comerç integrat dins els barris, que dinamitzi socialment els centres urbans i que no ocupi més territori. És un gran engany social quan es vol promoure una gran superfície especulant amb els nous llocs de feina, sense honestament explicar a la població ni analitzar les conseqüències nefastes per a aquests petits comerciants i els treballadors que perden els seus llocs de feina, i els nous passen a tenir llocs precaris i amb uns sous més precaris encara. Per cada lloc de feina precària que crea una gran superfície comercial es destrueixen 1,5 llocs de feina estable en el sector comercial de proximitat, com ja va dir aquí el meu company David Abril quan es va discutir allò del recurs d'inconstitucionalitat.

Com a consellera insular de Mallorca els passats quatre anys he viscut la negativa i l'oposició del PP a moltes mocions i moltes propostes fetes per MÉS i la resta de l'oposició per posar en marxa un instrument necessari i imprescindible per regular i posar seny en aquest problema, i a la desregularització

ferotge que ha promogut el PP de l'Estat espanyol tant en horaris d'obertura com en superfícies, que no té en compte cap singularitat territorial i menys les insulars com les nostres. El Govern del Partit Popular a l'Estat ha legislat erosionant les nostres competències en matèria de comerç, en contra dels interessos dels nostres comerciants i destruint teixit empresarial a les Balears. Amb aquesta frase d'harmonització i homogeneïtzació que en aquest moments s'excusa el Govern estatal per fer aquesta invasió de competències, no tenen aquesta -diguem- sensibilitat a l'hora del maltractament fiscal que patim aquí tots els ciutadans balears, que aquí no tenen cap tipus d'harmonització ni homogeneïtzació. Som a la cua del finançament estatal, per tant només utilitzen aquests arguments quan els convé.

Bé, estam d'enhorabona. Han arribat els moments del canvi, els ciutadans de Balears han castigat aquest tipus de polítiques i d'altres i volen una nova manera de fer política. Ha arribat l'hora d'escoltar el sector del petit comerç i de posar-se a fer feina per ordenar el territori en matèria de comerç. Els nous consells insulars s'han posat en marxa. El Consell de Mallorca, per exemple, aprova una moratòria de tres anys per a grans superfícies mentre redacta un pla director insular d'equipaments comercials per a Mallorca. Sorpren ara que els consellers del consell donin suport ara a aquesta moratòria de grans superfícies, i indigna que declarin que varen liderar el procés quan eren els mateixos consellers que es varen negar durant quatre anys a posar, a iniciar aquest pla director d'equipaments comercials.

Amb l'excusa que no hi havia doblers per redactar un pla director i que les competències de comerç eren del Govern, al Consell Insular de Mallorca el Partit Popular i el Govern balear es varen passar la pilota uns als altres durant quatre anys, sense fer res, fins al final només signar un protocol a finals de legislatura que era paper banyat.

Bé, en aquest cas, el sector està agonitzant, s'ha fet tard, des del 2010 han tancat més de 3.000 comerços a Balears, els responsables polítics que han tengut aquests darrers quatre anys no han estat a l'alçada, haurem d'explicar la dita de més val tard que mai, perquè és el que ara fem i els nostres representants de canvi, això sí que ho faran possible.

Estam també d'enhorabona, l'Ajuntament de Palma també ha començat el canvi a Ses Fontanelles aturant la construcció del macrocentre comercial, un centre comercial -vull recordar al qual l'Ajuntament de Palma governat pel PP, en funcions, va donar el vist-i-plau, però que sembla que té moltes irregularitats administratives.

El nou govern també va aprovar un decret llei en aquesta cambra just fa un mes per aturar les conseqüències negatives del recurs d'inconstitucionalitat de l'Estat a aquesta llei que ara tractam, una resposta ràpida i contundent davant la prepotència i la manca de consideració a les competències del nostre govern i a la singularitat dels nostres territoris insulars.

Dit això, MÉS per Mallorca dona suport al petit comerç i a la proposició no de llei de PROPOSTA PER LES ILLES. Hem presentat una esmena que ha explicat la companya del Partit Socialista de Balears i consideram també necessari modificar

la Llei 11/2004 i cercar el major consens possible sobretot a les associacions del petit i mitjà comerç i a les organitzacions sindicals més representatives. És per això que juntament hem presentat aquesta esmena i amb l'objectiu de cercar el consens proposat en aquest parlament i que s'ha d'instar al detall de les modificacions proposades. Nosaltres creim també, com ha dit la companya, que és a l'àmbit de la comissió assessora que s'han de dur a terme els detalls més concrets de quines són aquestes modificacions.

Des de MÉS per Mallorca ja vàrem ser crítics, creim que no incentiva aquesta llei el petit comerç i no inclou mesures de promoció, segons el nostre parer té moltes mancances. Estam d'acord que el nombre de festius i diumenges i el nombre màxim d'hores setmanals d'obertura són temes que s'han de restringir i tractar i debatre i que també la lluita contra la venda ambulants il·legal també s'hauria de dotar de més instruments.

MÉS ja es va abstenir en la tramitació de la llei, la llei es va aprovar amb un consens obligat, almenys del partit que representam en aquesta cambra. La voluntat negociadora no es va reflectir en la negociació de les esmenes, vàrem presentar esmenes per tal de millorar el text i no es varen tenir en compte.

Per tot això, la modificació és una oportunitat per arribar a un vertader consens entre el sector i, donat que s'ha proposat una transacció per PROPOSTA PER LES ILLES, també des del nostre grup donam suport a aquestes transaccions.

Per tant, per acabar aquesta..., diguem, aquesta presentació, nosaltres, MÉS per Mallorca, sempre, senyors diputats i diputades, trobareu sempre a MÉS per Mallorca per defensar el petit comerç.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari MÉS per Menorca.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sra. Presidenta, diputats, diputades. Quan parlam de comerç a les Balears hem de parlar de model de ciutat perquè nosaltres tenim un model comercial propi adaptat a la nostra geografia i clima.

Aquest model mediterrani tant nostre es basa en la gent pel carrer, perquè la nostra climatologia ens ho permet. És un model acollidor i obert. Creiem fermament que el comerç tradicional l'hem de defensar, perquè és un dels factors que fan que les nostres ciutats i pobles continuïn vius, siguin segurs i perquè aporten dinamisme.

Aquest comerç té personalitat pròpia i fa que els nostres carrers es puguin diferenciar dels carrers de qualsevol altre ciutat iguals perquè tenen els mateixos comerços de les mateixes empreses. Em diran que açò és globalització, i tenen raó, però no estem obligats a ser com els altres, més quan sabem els beneficis que ens aporta aquest model comercial propi, com és la reinversió.

El petit comerç crea més llocs de feina i de major qualitat, açò ja ho han comentat els altres companys. Els seus beneficis econòmics i fiscals no se'n van fora i, per tant, reactiven l'economia local i realimenten el mateix comerç, promou els productes locals i enforteix l'economia illenca, resulta clarament més sostenible i redueix la petjada ecològica.

Si matam el comerç tradicional passa el que ja veiem, que els polígons ja no són industrials, sinó comercials i els nostres carrers cada dia més buits. La fórmula de centres comercials oberts als nuclis principals constitueixen un dels ingredients del paisatge i la vida urbana, un factor de desenvolupament local i una (...) per la conservació dels immobles que no sols han de ser preservades, sinó que també han de ser potenciades.

Aquest diumenge va sortir publicat un article de Carolina Beltrán, doctora en Economia Aplicada, al *Diari Menorca*, que deia: "Les noves teories del creixement relacionen el creixement econòmic amb les relacions de tipus social i d'organització que es produeixen en el si de les empreses i del territori on s'ubiquen". És a dir, ens convé tenir el nostre propi model i en el cas de les Illes tenir en compte les diferents realitats en les quals vivim, perquè és ben clar que Mallorca, Menorca, Eivissa o Formentera són diferents.

En conseqüència, hauríem d'adreçar-nos cap a un major autogovern dels nostres consells insulars, atorgar-los majors competències per tal que puguin legislar en relació amb les necessitats de cada illa.

El 2011 el PP de Menorca va retirar el Pla director sectorial d'equipaments comercials al·legant que frenava l'activitat comercial, un pla que articula un model territorial caracteritzat per tres factors: la proximitat, la centralitat i la capacitat de servei; el valor de la proximitat, és a dir, facilitar l'accés a l'equipament comercial amb independència de situacions personals de mobilitat, proximitat suposa fonamentalment minimitzar la necessitat de desplaçaments per als consums de caràcter més freqüent i universal, és a dir, per als consums de caràcter quotidià i que suposen el volum més important de compres i despeses familiars; el valor de la centralitat suposa que per a determinats sectors de consum, possiblement de menor freqüència de compra, però també que precisen d'una determinada concentració local per tal de facilitar els drets dels consumidors a comparar i escollir, cal evitar una excessiva dispersió que multipliqui les necessitats de desplaçament i que no gaudeixi de les sinèrgies que es deriven de la concentració; finalment, la proximitat i centralitat només s'estenen si són capaces de dotar d'un adequat nivell de servei als consumidors en un marc d'exercici de la lliure competència que permeti al conjunt de les famílies el dret de proveïment i d'elecció.

El Govern ja treballa en col·laboració amb les associacions per tal de trobar un model que perduri i al qual només podrem arribar si hi ha consens, com sembla que sí, entre tots els sectors implicats, tal i com ho planteja la proposició no de llei de PROPOSTA PER LES ILLES amb les darreres esmenes introduïdes. Per tant, el nostre vot és favorable.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Procedeix la fixació de posicions per un temps de deu minuts. Té la paraula el Grup Parlamentari Popular.

EL SR. MARÍ I BOSÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Els he de confessar a l'inici d'aquesta intervenció perplexitat o no perplexitat, perquè un veu que la nova política és com la vella política, farcida dels mateixos tòpics, obvietats i llocs comuns, i amb la nova política parlem del mateix i està clar: el nostre comerç, la nostra petita i mitjana empresa és factor clau de la nostra activitat econòmica? Sí, ho podem venir a repetir aquí cadascun amb les nostres intervencions i donar les xifres, això ho sabem. Necessitam un petit comerç que sigui vitalitzador dels nostres centres urbans? Sí, hi estam d'acord, això és així.

La pregunta és: fem les polítiques que tinguin com a resultat aquests beneficis o fem les polítiques ben intencionades, però que no donen aquests resultats?, aquesta és la pregunta a plantejar i a això és al que hem de donar solució més enllà de les obvietats i els tòpics.

Jo els he de dir, senyores i senyors diputats, que les polítiques del Grup Parlamentari Popular i del Partit Popular estan demostrades en aquest àmbit, estan demostrades perquè el petit comerç, el comerç minorista de la nostra comunitat, va passar d'anys de restricció, d'anys de xifres de vendes negatives, anys i anys, quatre o cinc anys almenys, a xifres de vendes positives, duim dos anys ja amb xifres de vendes positives del petit comerç, del comerç minorista. Per tant, a això, en alguna mesura, hi hauran contribuït les polítiques del Govern, a part de l'intens esforç que fan els nostres empresaris dia a dia durant els anys durs de la crisi per aixecar la persiana cada matí i mantenir els llocs de feina.

I també, en segon lloc, posant damunt la taula i cercant i treballant amb tots els sectors implicats, tots, tots, perquè els consumidors no compareixen mai en aquest debat, tots els actors implicats en l'activitat comercial, i treure endavant i aprovar la Llei de comerç a l'octubre del 2014, amb l'amplíssim consens de tothom.

Els deia perplexitat, senyories, perquè aquesta proposició de llei que demana el consens, però que s'inicia amb una modificació d'una llei que és la que més consens ha tengut en matèria comercial a la història de la nostra autonomia, i un consens ben recent, només d'octubre del 2014. Ja sé que a la nova política, idè val de dir de tot i afegir la paraula "consens" i ja està, "no, no, però ho farem amb molt de consens", tot i que per les seves intervencions m'ha preocupat que el senyor del Grup Parlamentari El Pi i el Sr. Saura hagin dit que el consens no és un valor. En podem parlar un altre dia, sí, vostè, Sr. Melià, s'ha referit que bé, allò que es va consensuar era un *mínimo común denominador*, ho ha fet de menys, i jo crec que és millor una llei consensuada, una llei a la qual posam el mínim comú denominador que no totes les lleis plenes de veritats absolutes, ja sap vostè que les lleis plenes de veritats absolutes..., malament.

Per tant, els deia que els he de traslladar la perplexitat, perplexitat perquè també es demostren presses, no?, a tres dies de la legislatura ja s'entra una proposició de llei en què es canvia tot, es demanen els màxims de tot, entenc *el fragor de la batalla de aquells dies*, l'entenc i ho he dit en aquesta tribuna, però és que vostès demostren que estan coaligats al Govern perquè participen de la mateixa característica d'aquest inici de legislatura: *presas, presas, presas* i presenten una proposició de llei que demana de tot i tot contrari a la normativa bàsica, tot, excepte una cosa, ara en parlarem, tot contrari a la normativa bàsica...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

Ja, ja, si ja ho sé, vostè *soto voce* m'ha demanat que em mullàs i m'estic mullant.

(Remor de veus)

Presses per presentar una proposició no de llei que modifica, demana al Govern de les Illes que modifiqui una llei amb un seguit de mesures directament contràries a la normativa bàsica, perquè és contrària a la normativa bàsica, i vostè i el mateix grup proponent ho ha reconegut en pactar una sèrie de modificacions que vénen a igualar la seva proposta inicial, no?; és contrari a la normativa bàsica allò de les 72 hores i també és contrària a la normativa bàsica la qüestió de les rebaixes.

I després hi ha una cosa que és lluitar contra la venda ambulat il·legal, això és el que haurien de fer a partir de la llei que ja tenim aprovada, posar-nos a fer feina en això, posar-nos a fer feina en els plans directors sectorials, posar-nos a fer feina en això, li ho deia, en la venda ambulat il·legal. Les mateixes presses amb aquesta proposició de llei les haguessin tengut en els quinze municipis de Mallorca que governen, perquè això és competència municipal. A la llei vàrem intentar cercar aquest... reflectir aquesta visió que és compatible evidentment i per això es va regular al màxim que vàrem poder, i vostè és jurista, Sr. Melià, al màxim que vàrem poder, sense -sense- fonyar les competències municipals.

I després hi ha una altra qüestió que són els festius i en això té raó que la normativa bàsica fixa un mínim de 10 dies a l'any i a la llei estan fixats 15 enguany i 16 a partir de l'any que ve -i 16 a partir de l'any que ve- i en això té raó. Però participant en aquest consens el que ens passava -i li ho explic, perquè segur que li ho han explicat, però jo li ho explic una altra vegada perquè consti al *Diari de Sessions*-, el que passava és que si aplicàvem la definició de zones de gran afluència turística a la normativa bàsica ens trobàvem que tota Mallorca era una zona de gran afluència turística i havia d'obrir 54 diumenges o festius a l'any.

Per tant, què vàrem fer? Consensuar, i vàrem dir: escolta, fem una lectura o una definició restrictiva de les zones de gran afluència turística, rígida i, a més, dictada pel petit i mitjà comerç, perquè negociàvem amb ells, però, a canvi, és evident que en benefici també dels consumidors, que també eren al consens, hem de mirar d'ampliar de 10 a 16. No estam en 54, no estam en 54...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

..., no, no, si ja ho sé, però jo li ho explic, jo ho sé perquè li ho explic.

Per tant, senyores i senyors diputats, ara també diré una cosa que segurament..., jo, Sra. Oliver, li he sentit una intervenció molt més prudent i crec que en aquest punt *a fuero* que diguin que torna *el bipartidismo y arriba y abajo*, idè crec que ha defensat en aquesta tribuna una posició un poc més assenyada, tenim una llei fruit del consens, és evident que no estan reflectits els màxims de cadascuna de les parts, però és que això és una llei, això és el consens i això crec que hem de mirar de preservar-ho.

Per tant, senyores i senyors diputats, la intenció del Grup Parlamentari Popular és votar no a aquesta proposició no de llei amb els arguments que he intentat exposar-los des d'aquesta tribuna.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Grup Parlamentari Mixt.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sra. Presidenta, senyors i senyores diputades i diputats. El Sr. Mari m'ha robat la paraula, perquè jo anava a parlar també de la meua perplexitat. La meua perplexitat des d'un punt de vista un poc diferent, nosaltres som nous en aquesta cambra, com saben bé, però que una llei que té deu mesos de vigència ja l'intentem canviar és una cosa un poc estranya i sobretot quan aquesta llei..., jo ja entenc que els canvis de color polític afavoreixen... bé, l'aparició de noves lleis, sobretot hi ha qui té molta pràctica en això, que pràcticament no s'han pogut ni aplicar, però en aquest cas, diguem, això era una llei aprovada per unanimitat i nosaltres entenem que això... no per El Pi, evidentment que no hi era, en aquest parlament..., no, no, per descomptat que ho tenc en compte, però sí pels altres grups que ara d'alguna manera sembla que no havien estat en aquesta unanimitat, per moltes diferències que hi poguésser haver en punts concrets. Això és una cosa que no deixa -insistesc- de sorprendre'm, com a mínim escoltar-ho aquí.

D'altra banda, una llei se suposa que és una cosa feta per durar, que no pot ser una cosa feta per tan poc temps, una llei normalment es fa, es pot fer millor, es pot fer pitjor, evidentment, però amb la idea que tingui un abast en el temps i que, per tant, no hagi de ser, necessàriament, una llei que duri poc, i quan dic poc no vull dir deu mesos només, sinó dos anys, tres anys, en fi, les lleis haurien de poder durar un poquet més i ser concebudes, doncs, amb aquest afany de durada.

Dit això, i ara respecte, en concret, a la proposició d'El Pi, nosaltres estam per exemple amb un d'aquests punts, que és el punt que fa referència a la introducció de millores per lluitar contra la venda ambulat, de fet és una cosa que, efectivament, la llei ja preveu i que traspassa de qualque manera als

ajuntaments, que són els que ho han de fer. En tot cas, posar en marxa això o intentar que el decomís, com les sancions, per exemple, puguin anar a l'hora i no siguin elements, com la llei presenta, divergents, és una cosa que ens sembla que pot ser assenyada d'introduir. Però, insistesc, la llei això ja ho diu i per tant és qüestió sobretot d'aplicar-la.

Respecte de la resta de punts de la proposició, tenim realment dubtes i desacords. Si el que es pretén és afavorir el comerç de proximitat, estam segurs que segur que hi ha altres maneres de fer-ho, que no fa falta necessàriament entrar en aquestes, per exemple amb rebaixes fiscals, per exemple amb mesures de promoció, que ja s'han esmentat, però també cercant que aquests comerços s'adaptin, innovin i entenguin, també, que formen part d'un món que ha canviat i d'un món que té, a més, una determinada tendència a aquest canvi, que no són coses, diguem, purament circumstancials.

En aquest sentit, crec que l'essencial, el que hauríem de fer aquí és preguntar-nos pels ciutadans; és a dir, realment la llei actual tal com està és una llei que respon al que els ciutadans de qualque manera volen, al que els ciutadans reclamen, és a dir, és una llei pensada per als consumidors. Jo crec que, francament, la llibertat d'horaris i la determinació de períodes de rebaixes, fins i tot, encara que en aquest punt sembla que és acceptable donar uns períodes indicatius, que no sigui una cosa purament oberta, perquè és ver, quan una cosa, diguem, ja és general deixa de tenir el sentit que tenia inicialment, amb això hi estam absolutament d'acord.

Però jo crec que això és el que els ciutadans volen realment, és a dir, tenir, poder disposar dels béns que tots els establiments comercials, grans i petits, ofereixen poder disposar d'aquests béns, amb la màxima comoditat. Què vol dir la màxima comoditat? Vol dir que a un moment en què tenim una societat que evoluciona cap un model en què els horaris deixen de ser els horaris tradicionals, i això qualsevol crec que hi pot convenir, la gent fa feina els diumenges, fa feina els festius, molts de productes s'adquireixen telemàticament, i aquest és un altre dels aspectes que no apareixen aquí, però que evidentment són presents en el camp que analitzem.

Tot això reforça, crec, la idea de considerar el dia sencer, amb independència fins i tot de si és feiner o no, com a un dia hàbil.

Pensam també en un altre argument, l'anomenada conciliació entre vida familiar i vida laboral, tan reclamada, per altra banda, tan necessària i tan justa. Bé, jo crec que una major restricció en horaris i en dies d'obertura aniria en contra també d'aquesta conciliació necessària.

O pensam, per exemple, en l'efecte positiu que ha tengut per a la revitalització de determinades zones del nostre teixit, del nostre arxipèlag, en aquest cas el fet justament d'aquesta major flexibilitat en horaris i també en dies d'obertura.

I tot això, no fa falta dir-ho, en una comunitat autònoma que viu del turisme. Ja sé que últimament està de moda això de comparar-nos amb Extremadura, Extremadura és una comunitat autònoma on hi ha 12 dies, justament, que és el que inicialment es demanava d'obertura el diumenge i festius, però em sembla

que no és comparable, no és comparable perquè són comunitats radicalment diferents des del punt de vista dels serveis que ofereixen i des del punt de vista del seu teixit productiu. I qui diu Extremadura, diu Galícia, que és, per exemple, una altra que també té aquests 12 dies establerts.

Ara parlen de reduir sense..., amb la nova proposta, sense especificar fins a quin punt. Bé, a mi em costa molt de dir si han de ser 16, 15, 14, 13, és a dir, crec que totes aquestes coses en tot cas haurien de formar part d'una anàlisi que fos una anàlisi realment mínimament quantificable, més enllà de l'esperit que cadascú tengués respecte d'això; però jo, en principi, som partidari de la màxima obertura, per tot això que he dit abans. Però d'això en podríem parlar.

En canvi, també, en allò de l'horari tenim un problema, que és un problema legal, com efectivament abans el diputat Melià ja reconeixia, això és una cosa que no passarà perquè va en contra de la normativa estatal, i la proposta, que és demanar-ho al Govern de l'Estat, clar, també és amb quin objectiu realment: rebaixar també l'oferta existent? Aquí tornam, nosaltres com a mínim, Ciutadans, com a grup, que és en nom de qui parl, ens tornam trobar amb una posició contrària a una iniciativa d'aquest tipus.

Per tant, per tot això que acab de dir el nostre vot serà un vot negatiu, el que no vol dir, evidentment, que si hi ha una comissió en la qual aquestes coses s'aborden nosaltres no tinguem voluntat i intenció de discutir-les i d'aportar-hi el que faci falta.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Començant pels partits que han manifestat el seu vot en contra, a mi el que em deixa perplex, a mi el que em deixa perplex és que, després de les eleccions, després de les eleccions de maig, vengui aquí el Partit Popular i ens faci la gran defensa abanderada del consens, quan les eleccions li han passat una enorme factura per l'absoluta falta de consens. I podríem aquí parlar de normalització lingüística, d'educació i de tantes i tantes altres qüestions, això sí que em deixa perplex. I el que em deixa perplex és que ens diguin, home, com ens atrevim a modificar una llei en deu mesos! Sap què passa, Sr. Pericay? Que ens varem presentar a unes eleccions i que el mandat que ens varen donar els nostres electors era el nostre programa electoral, i el nostre programa electoral deia que s'havia de modificar la Llei de comerç. Què vol que venguem aquí i diguem, no, no, no, no ho farem? Evidentment que ho farem, evidentment que som coherents.

Evidentment, si hi ha una majoria en aquest parlament després de les eleccions que vol apostar pel comerç de proximitat només faltaria que no ho féssim. És el que ens toca i és la nostra obligació i és el nostre deure. El consens que es va produir amb la Llei del 2014 era un consens forçat, era un

consens forçat per l'amenaça de més obertura, de més grans superfícies, de més comerç d'atracció, i això era l'enorme realitat i l'enorme veritat.

De pressa jo no en tenc cap, jo tenc una obligació d'acomplir el meu deure. No, és que és així, vostè què creu que nosaltres hem d'esperar dos anys i no fer res, durant dos anys hem d'esperar perquè no hem de tenir presses, ja ho veurem, no? No, evidentment no serà la nostra actitud, la nostra actitud serà propositiva, la nostra actitud és constructiva i serà coherent amb el nostre programa.

I vostès tenen un problema, perquè vostès ens venen aquí a dir: no, el consens. Bé, amb la moratòria de comerç, que evidentment és un canvi en la normativa de comerç, aquí s'abstenen, allà diuen..., en el consell voten a favor, aquí ara votaran en contra que es canviï la normativa de comerç perquè hi havia un consens. En què quedam? Sí, no, abstenció a la vegada en relació amb aquesta qüestió.

A mi això sí que em deixa perplex!

Mirin, consumidors, em diu que no parlem dels consumidors. El pitjor que pot passar als consumidors és l'oligopoli i l'aposta per les grans superfícies és l'oligopoli, no és el lliure mercat, no és la lliure competència, és l'oligopoli pur i dur, i aquesta era l'aposta que va fer la legislatura passada el Partit Popular. I per això nosaltres, perquè pensam en els consumidors, volem aquesta normativa comercial.

No estic gens d'acord amb això que les polítiques del Partit Popular demostren que han donat resultats, però no és que no hi estigui d'acord jo, que no valdria per a res la meua opinió, sinó és que resulta que les grans patronals del comerç tampoc no hi estan d'acord; es veu que vostès els hauran de fer una classe i demostrar les bondats d'aquesta gran política, perquè resulta que els empresaris del petit i mitjà comerç diuen que són nefastes, alguna cosa falla aquí, alguna cosa falla aquí greument.

La proposició no de llei recull les demandes del sector, Sra. Bel Oliver, perquè ha semblat que només la seva esmena les recollia, la nostra també les recollia i també va ser parlada amb les patronals. I perquè les patronals ens han demanat intentar arribar a un acord, hem fet aquest esforç de transacció.

Evidentment, acceptam la votació diferenciada i del punt de la venda ambulant. Amb la venda ambulant, volem dir que hi ha venedors ambulants legals i il·legals, i els que són il·legals fan una competència deslleial als que són legals.

I això que el problema del petit comerç no és la venda il·legal, parcialment és veritat, però només parcialment, perquè és evident que el petit i mitjà comerç té altres problemes a part de la venda il·legal, però la venda il·legal també és un dels seus problemes, i per això també les patronals reivindiquen una regulació. I és vera que hi ha competències municipals, però també és vera que aquest parlament té potestats legislatives que poden ajudar i donar instruments als ajuntaments per ser molt més eficaços en la lluita contra la venda ambulant il·legal.

Algú ha dit, ja no record quin portaveu, que governam a 15 ajuntaments; per aclarir, governam a 24 ajuntaments, eh.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

No, i Sra. Bel Oliver, només i per acabar, vostè ha dit, ha vingut a dir que així com queda, estudiarem la reducció dels festius. L'acord que duim no és estudiar la reducció dels festius, és reduir els festius, i això vull que quedi molt clar. Evidentment, la reducció pot ser de 15 a 10, però l'acord és reduir els festius, no estudiar aquest canvi.

Nosaltres pensam que el petit comerç es defensa amb fets i avui aquest és un gran fet i cada partit es retrata amb els seus fets i amb els seus vots.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Melià, li prec si pot llegir la proposició tal i com queda íntegrament.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Punt número 1: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern balear a iniciar la modificació d'alguns aspectes de la Llei 11/2014, del comerç, i a cercar el màxim consens possible, sobretot a les associacions del petit i mitjà comerç i a les organitzacions sindicals més representatives."

Punt número 2: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern balear, dins el marc de la Comissió interinsular assessora de comerç, que aquestes reformes suposin una aposta decidida pel comerç de proximitat. Concretament, la modificació hauria d'incloure, entre d'altres:

a) Que es redueixi el màxim de festius i diumenges d'obertura comercial autoritzada, actualment establert en 16.

b) S'introdueixin millores per lluitar eficaçment contra la venda ambulant il·legal.

c) Recuperar l'establiment de dos períodes de rebaixes a l'any per evitar que aquesta forma de promoció quedi diluïda i sense impacte general."

Punt número 3: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de l'Estat a modificar la normativa comercial amb la finalitat d'establir en 72 hores el màxim d'hores setmanals d'obertura en dies feiners."

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Passam idò a la votació de la proposició no de llei, amb les esmenes transaccionals ja incorporades.

Primerament...

EL SR. SAURA I LEÓN:

Voliem saber si es votarà el punt b) a part.

LA SRA. PRESIDENTA:

En primer lloc, votarem separatament l'apartat b) del punt 2. A continuació, votarem la resta de la proposició no de llei.

Començam amb la votació de l'apartat b) del punt 2. Votam.

Vots a favor, 29; vots en contra; 29. Per tant, no queda aprovat el punt b) de la proposició no de llei.

Continuam la votació amb la resta d'apartats. Votam.

Vots a favor, 37; vots en contra, 21.

Queden aprovats els punts 1, 2, apartats a), c), i el punt 3 de la proposició no de llei.

I sense més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS